

Τῇ ΑΓΙᾳ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛῇ ΠΕΜΠΤῃ

Τῇ ἀγίᾳ καὶ μεγάλῃ Πέμπτῃ, οἱ τὰ πάντα καλῶς διαταξάμενοι θεῖοι Πατέρες,
ἀλληλοδιαδόχως ἔκ τε τῶν θείων Ἀποστόλων καὶ τῶν ἱερῶν Εὐαγγελίων,
παραδεδώκασιν ἡμῖν τέσσαρά τινα ἑορτάζειν, τὸν ἱερὸν Νιπτηῖρα, τὸν μυστικὸν
Δεῖπνον (δηλαδή τὴν παράδοσιν τῶν καθ' ἡμᾶς φρικτῶν Μυστηρίων), τὴν ὑπερφυᾶ
προσευχὴν καὶ τὴν προδοσίαν αὐτήν.

Εἰς τὸν ὄρθρον

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας ὁ πανταχοῦ παρὼν καὶ τὰ πάντα
πληρῶν ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν καὶ ζωῆς χορηγός, ἔλθε καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ
καθαρίσον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος καὶ σῶσον ἀγαθέ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀμήν.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἰσχυρός, ἄγιος ἀθάνατος ἔλῃσον ἡμᾶς. (γ')

Δόξα... Καὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἔλῃσον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα,
συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ
δνόματός σου.

Κύριε ἔλῃσον. (γ')

Δόξα... Καὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἔλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω
τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν
σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν
καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὅτι σοῦ ἔστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου
Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Κύριε ἔλῃσον. (ιβ')

Δόξα... Καὶ νῦν...

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, ὑπερασπίσαι σου τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ.
Ἐξαποστείλαι σοι βοήθειαν ἐξ ἁγίου, καὶ ἐκ Σιών ἀντιλάβοιτό σου.
Μνησθεῖη πάσης θυσίας σου, καὶ τὸ ὀλοκαύτωμά σου πιανάτω.
Δώῃ σοι Κύριος κατὰ τὴν καρδίαν σου, καὶ πᾶσαν τὴν βουλὴν σου πληρώσαι.
Ἀγαλλιασόμεθα ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου, καὶ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν μεγαλυνησόμεθα.
Πληρώσαι Κύριος πάντα τὰ αἰτήματά σου· νῦν ἔγνω, ὅτι ἔσωσε Κύριος τὸν χριστὸν αὐτοῦ.
Ἐπακούσεται αὐτοῦ ἐξ οὐρανοῦ ἁγίου αὐτοῦ, ἐν δυναστείαις ἡ σωτηρία τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ.
Οὔτοι ἐν ἄρμασι, καὶ οὔτοι ἐν ἵπποις, ἡμεῖς δὲ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν ἐπικαλεσόμεθα.
Αὗτοι συνεποδίσθησαν καὶ ἔπεσον, ἡμεῖς δὲ ἀνέστημεν, καὶ ἀνωρθώθημεν.
Κύριε, σῶσον τὸν βασιλέα, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν, ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλεσώμεθά σε.

ψαλμός κ' (20)

Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται ὁ βασιλεὺς, καὶ ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου ἀγαλλιάσεται σφόδρα.
Τὴν ἐπιθυμίαν τῆς καρδίας αὐτοῦ ἔδωκας αὐτῷ, καὶ τὴν θέλησιν τῶν χειλέων αὐτοῦ οὐκ ἐστέρησας αὐτόν.
Ὅτι προέφθασας αὐτόν ἐν εὐλογίαις χρηστότητας, ἔθηκας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ στέφανον ἐκ λίθου τιμίου.
Ζωὴν ἠτήσατό σε, καὶ ἔδωκας αὐτῷ μακρότητα ἡμερῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος.
Μεγάλη ἡ δόξα αὐτοῦ ἐν τῷ σωτηρίῳ σου· δόξαν, καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐπιθήσεις ἐπ' αὐτόν.
Ὅτι δώῃς αὐτῷ εὐλογίαν εἰς αἰῶνα αἰῶνος· εὐφρανεῖς αὐτόν ἐν χαρᾷ μετὰ τοῦ προσώπου σου.
Ὅτι ὁ βασιλεὺς ἐλπίζει ἐπὶ Κύριον, καὶ ἐν τῷ ἑλέει τοῦ Ὑψίστου οὐ μὴ σαλευθῇ.
Εὐρεθείη ἡ χεὶρ σου πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς σου, ἡ δεξιὰ σου εὗροι πάντα τοὺς μισοῦντάς σε.
Ὅτι θήσεις αὐτοὺς ὡς κλίβανον πυρός, εἰς καιρὸν τοῦ προσώπου σου.
Κύριος ἐν ὀργῇ αὐτοῦ συνταράξει αὐτοὺς, καὶ καταφάγεται αὐτοὺς πῦρ.
Τὸν καρπὸν αὐτῶν ἀπὸ τῆς γῆς ἀπολεῖς, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν ἀπὸ υἱῶν ἀνθρώπων.
Ὅτι ἐκλιναν εἰς σὲ κακά, διελογίσαντο βουλάς, αἷς οὐ μὴ δύνωνται στῆναι.
Ὅτι θήσεις αὐτοὺς νῶτον· ἐν τοῖς περιλοιπίοις σου ἐτοιμάσεις τὸ πρόσωπον αὐτῶν.
Ὑψώθητι, Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου· ἄσομεν, καὶ φαλοῦμεν τὰς δυναστείας σου.
Δόξα... **Καὶ** νῦν...
Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (γ')

Δόξα... **Καὶ** νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. **Κύριε**, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἰάσαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· **Κύριε**, ἐλέησον· **Κύριε**, ἐλέησον.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γεννηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

τροπάρια

Σῶσον, **Κύριε**, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα Πατρί...

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστέ ὁ Θεός, εὐφρανον ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὅπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν... *Θεοτοκίον*

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδῃς, ἀγαθή, τὰς ἱκεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε, στήριξον ὀρθοδόξων πολιτείαν, σῶζε οὓς ἐκέλευσας βασιλεύειν, καὶ χορῆγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην, διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός κατὰ τὸ μέγα ἐλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, πάτερ.

Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ, καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ἑξάψαλμος

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. (γ')

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἰνέσιν σου. (β')

ψαλμὸς γ'

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; Πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου, καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὀρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ ἔκοιμήθην, καὶ ὑπνώσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήφεταιί μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ, τῶν κύκλῳ συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με ὁ Θεός μου· ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως· ὁδόντας ἀμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

καὶ πάλιν

Ἐγὼ ἔκοιμήθην καὶ ὑπνώσα· ἐξηγέρθην ὅτι Κύριος ἀντιλήφεταιί μου.

ψαλμὸς λζ' (37)

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύῃς με.

Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμέ τὴν χειρὰ σου.

Οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου· οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἀμαρτιῶν μου.

Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου, ὥσεί φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.

Προσώξεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μύλωνές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.

Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους· ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.

Ὅτι αἱ ψοαὶ μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων, καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου.

Ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα· ὠρύόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.

Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.

Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχὺς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.

Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἠγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἐγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.

Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου· καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητος, καὶ δολιότητος ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.

Ἐγὼ δὲ ὥσεί κωφὸς οὐκ ἤκουον, καὶ ὥσεί ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.

Καὶ ἐγενόμην ὥσεί ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων, καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐλεγμούς.

“Οτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα· σὺ εἰσακούσῃ, Κύριε, ὁ Θεός μου.
“Οτι εἶπον· μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου, καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου, ἐπ’ ἐμὲ
ἐμεγαλορῶρήμōνησαν.
“Οτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἑτοιμος καὶ ἡ ἀλγῆδών μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.
“Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας μου.
Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωονται ὑπὲρ ἐμὲ καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με
ἀδίκως.
Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν, ἐνδιέβαλλόν με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.
Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῇς ἀπ’ ἐμοῦ.
Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.
καὶ πάλιν
Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῇς ἀπ’ ἐμοῦ.
Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

ψαλμὸς ξβ' (62)

“Ο Θεός, ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω.
Ἐδίψῃ σε ἡ ψυχὴ μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σάρξ μου, ἐν γῇ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.
Οὕτως ἐν τῷ ἀγίῳ ὤφθην σοι, τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου.
“Οτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωᾶς· τὰ χεῖλη μου ἐπαινέσουσί σε.
Οὕτως εὐλογήσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἄρῳ τὰς χεῖράς μου.
“Ως ἐκ στόματος καὶ ποιότητος ἐμπλησθεῖν ἡ ψυχὴ μου· καὶ χεῖλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ
στόμα μου.
Εἰ μνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὀρθροῖς ἐμελέτων εἰς σὲ.
“Οτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.
Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου· ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.
Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου· εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς.
Παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ῥομφαίας, μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.
“Ο δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ· ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὁμνῶν ἐν αὐτῷ, ὅτι
ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.
καὶ πάλιν
Ἐν τοῖς ὀρθροῖς ἐμελέτων εἰς σὲ, ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων
σου ἀγαλλιάσομαι.
Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου· ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.
Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν...
Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ)
Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.
Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν...

ψαλμὸς πζ' (87)

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.
Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.
Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ ᾧ Ἰδὼν ἤγγισε.
Προσελογίσθη μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον· ἐγενήθη ὥσπερ ἄνθρωπος ἀβοήθητος, ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος.
Ὡσπερ τραυματῖαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι, καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρὸς σου ἀπώσθησαν.
Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς, καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.
Ἐπ' ἐμέ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμός σου, καὶ πάντας τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ.
Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ· ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς·
Παρεδόθην, καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην· οἱ ὀφθαλμοί μου ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας.
Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου.
Μή τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἡ ἰατροὶ ἀναστήσουσι, καὶ ἐξομολογήσονται σοι;
Μή διηγῆσεται τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;
Μή γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου, καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῇ ἐπιλελησμένη;
Κἄγῳ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρωτὶ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.
Ἰνα τί, Κύριε, ἀπωθῇ τὴν ψυχὴν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;
Πτωχὸς εἰμι ἐγὼ, καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου· ὑψωθείς δέ, ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.
Ἐπ' ἐμέ διῆλθον αἱ ὀργαί σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραζάν με.
Ἐκύκλωσάν με ὥσπερ ὕδωρ, ὅλην τὴν ἡμέραν περιέσχον με ἅμα.
Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον, καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.
καὶ πόλιν
Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.
Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

ψαλμὸς ρβ' (102)

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.
Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.
Τὸν εὐίλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.
Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἑλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.
Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου.
Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρῖμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.
Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωϋσῇ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.
Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μνηεῖ.

Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

“Οτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς, ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ’ ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Καθὼς οἰκτείρει πατὴρ υἱούς, ὠκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν· ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.

Ἀνθρωπος ὥσει χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὥσει ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.

“Οτι πνεῦμα διήλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει, καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.

Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ, ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ, οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

καὶ πάντα

Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

ψαλμὸς ρμβ' (142)

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

“Οτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου· ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς, ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ’ ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασιν τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου· ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ’ ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωτὶ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἥλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν, ἐν ᾗ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σέ ἤρα τὴν ψυχὴν μου.
Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου· Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον· δίδάξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.
Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.
Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐν τῷ ἔλεει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.
Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμί.
καὶ πάλιν
Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. (β')

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ.
Δόξα Πατρὶ... **Κ**αὶ νῦν...
Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ')

Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Συναπτὴ μεγάλη

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε ἔλῃσον. (μετὰ ἀπὸ κάθε δέησιν)

Ὑπὲρ τῆς ἁνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τῆς πόλεως ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφυλάξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ
ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ
πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.
Σοὶ Κύριε.
Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ
Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀλληλούια

ἦχος πλ.δ'

Ἐκ νυκτὸς ὀρθοῖζει τὸ πνεῦμά μου πρὸς σέ, ὁ Θεός, διότι φῶς τὰ προστάγματά σου ἐπὶ τῆς γῆς.

Δικαιοσύνην μάθετε, οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς.

Ζῆλος λήψεται λαὸν ἀπαίδευτον, καὶ νῦν πῦρ τοὺς ὑπεναντίους ἔδεται.

Πρόσθες αὐτοῖς κακὰ, Κύριε, πρόσθε

Κακὰ, αὐτοῖς κακὰ, τοῖς ἐνδόξοις τῆς γῆς.

Ἀλληλούια. (γ')

Ἀλληλούια. (γ')

Ἀλληλούια. (γ')

Ἀλληλούια. (γ')

Γεωργίου Πρωγάκη

Κωνσταντίνου Πρίγγου

τροπάριον

ἦχος πλ.δ'

Ὅτε οἱ ἐνδοξοὶ Μαθηταί, ἐν τῷ νιπτῆρι τοῦ Δείπνου ἐφωτίζοντο, τότε Ἰούδας ὁ δυσσεβής, φιλαργυρίαν νοσήσας ἐσκοτίζετο, καὶ ἀνόμοις κριταῖς, σὲ τὸν δίκαιον Κριτὴν παραδίδωσι. Βλέπε χρημάτων ἔραστά, τὸν διὰ ταῦτα ἀγχόνη χρησάμενον, φεῦγε ἀχόρεστον ψυχὴν τὴν Διδασκάλῳ τοιαῦτα τολμήσασαν. Ὁ περὶ πάντας ἀγαθός, Κύριε δόξα σοι.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι. ✞

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν. ✞

Γεωργίου Πρωγάκη

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Εὐαγγέλιον

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς...
Κύριε, ἐλέησον. (γ')
Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.
Καὶ τῷ Πνεύματί σου.
Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. 22:1–39
Πρόσχωμεν.
Δόξα σοι Κύριε, δόξα σοι.
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἡγγιζε ἡ ἑορτὴ τῶν ἀζύμων ἡ λεγομένη πάσχα.² καὶ ἐζήτουν οἱ ἀρχιερεῖς

καὶ οἱ γραμματεῖς τὸ πῶς ἀνέλωσιν αὐτόν· ἐφοβοῦντο γὰρ τὸν λαόν. ³Εἰσῆλθε δὲ ὁ σατανᾶς εἰς Ἰούδαν τὸν ἐπικαλούμενον Ἰσκαριώτην, ὄντα ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν δώδεκα, ⁴καὶ ἀπελθὼν συνελάλησε τοῖς ἀρχιερεῦσι καὶ γραμματεῦσι καὶ στρατηγοῖς τὸ πῶς αὐτόν παραδῶν αὐτοῖς. ⁵καὶ ἐχάρησαν, καὶ συνέθεντο αὐτῷ ἀργύρια δοῦναι· ⁶καὶ ἐξωμολόγησε, καὶ ἐζήτηε εὐκαιρίαν τοῦ παραδοῦναι αὐτὸν αὐτοῖς ἄτερ ὄχλου. ⁷Ἦλθε δὲ ἡ ἡμέρα τῶν ἁζύμων, ἐν ᾗ ἔδει θύεσθαι τὸ πάσχα, ⁸καὶ ἀπέστειλε Πέτρον καὶ Ἰωάννην εἰπὼν· Πορευθέντες ἐτοιμάσατε ἡμῖν τὸ πάσχα ἵνα φάγωμεν. ⁹οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Ποῦ θέλεις ἐτοιμάσωμεν; ¹⁰ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἰδοὺ εἰσελθόντων ὑμῶν εἰς τὴν πόλιν συναντήσῃ ὑμῖν ἄνθρωπος κεράμιον ὕδατος βαστάζων· ἀκολουθήσατε αὐτῷ εἰς τὴν οἰκίαν οὗ εἰσπορεύεται, ¹¹καὶ ῥεῖτε τῷ οἰκοδεσπότῃ τῆς οἰκίας· λέγει σοι ὁ διδάσκαλος, ποῦ ἐστὶ τὸ κατάλυμα ὅπου τὸ πάσχα μετὰ τῶν μαθητῶν μου φάγω; ¹²καὶ ὁ ἄνθρωπος ὑμῖν δείξει ἀνώγειον μέγα ἐστρωμένον· ἐκεῖ ἐτοιμάσατε. ¹³ἀπελθόντες δὲ εὗρον καθὼς εἶρηκεν αὐτοῖς, καὶ ἡτοίμασαν τὸ πάσχα. ¹⁴Καὶ ὅτε ἐγένετο ἡ ὥρα, ἀνέπεσε, καὶ οἱ δώδεκα ἀπόστολοι σὺν αὐτῷ. ¹⁵καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Ἐπιθυμία ἐπεθύμησα τοῦτο τὸ πάσχα φαγεῖν μεθ' ὑμῶν πρὸ τοῦ με παθεῖν· ¹⁶λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι οὐκέτι οὐ μὴ φάγω ἐξ αὐτοῦ ἕως ὅτου πληρωθῇ ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ. ¹⁷καὶ δεξιόμενος τὸ ποτήριον εὐχαριστήσας εἶπε· Λάβετε τοῦτο καὶ διαμερίσατε ἑαυτοῖς· ¹⁸λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι οὐ μὴ πῖω ἀπὸ τοῦ γενήματος τῆς ἀμπέλου ἕως ὅτου ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἔλθῃ. ¹⁹καὶ λαβὼν ἄρτον εὐχαριστήσας ἔκλασε καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς λέγων· Τοῦτο ἐστὶ τὸ σῶμά μου τὸ ὑπὲρ ὑμῶν διδόμενον· τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν. ²⁰ὥσαύτως καὶ τὸ ποτήριον μετὰ τὸ δειπνῆσαι, λέγων· Τοῦτο τὸ ποτήριον ἡ καινὴ διαθήκη ἐν τῷ αἵματί μου, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν ἐκχυνόμενον. ²¹πλὴν ἰδοὺ ἡ χεὶρ τοῦ παραδιδόντος με μετ' ἐμοῦ ἐπὶ τῆς τραπέζης. ²²καὶ ὁ μὲν υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου πορεύεται κατὰ τὸ ὀρισμένον· πλὴν οὐαὶ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ δι' οὗ παραδίδοται. ²³καὶ αὐτοὶ ἤρξαντο συζητεῖν πρὸς ἑαυτοὺς τὸ τίς ἄρα εἶη ἐξ αὐτῶν ὁ τοῦτο μέλλων πράσσειν. ²⁴Ἐγένετο δὲ καὶ φιλονεικία ἐν αὐτοῖς, τὸ τίς αὐτῶν δοκεῖ εἶναι μείζων. ²⁵ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Οἱ βασιλεῖς τῶν ἐθνῶν κυριεύουσιν αὐτῶν, καὶ οἱ ἐξουσιάζοντες αὐτῶν εὐεργέται καλοῦνται· ²⁶ὑμεῖς δὲ οὐχ οὕτως, ἀλλ' ὁ μείζων ἐν ὑμῖν γινέσθω ὡς ὁ νεώτερος, καὶ ὁ ἡγούμενος ὡς ὁ διακονῶν. ²⁷τίς γὰρ μείζων, ὁ ἀνακείμενος ἢ ὁ διακονῶν; οὐχὶ ὁ ἀνακείμενος; ἐγὼ δὲ εἰμι ἐν μέσῳ ὑμῶν ὡς ὁ διακονῶν. ²⁸ὑμεῖς δὲ ἐστε οἱ διαμεμενηκότες μετ' ἐμοῦ ἐν τοῖς πειρασμοῖς μου· ²⁹καὶ γὰρ διατίθεμαι ὑμῖν καθὼς διέθετό μοι ὁ πατήρ μου βασιλείαν, ³⁰ἵνα ἐσθίητε καὶ πίνητε ἐπὶ τῆς τραπέζης μου ἐν τῇ βασιλείᾳ μου, καὶ καθήσεσθε ἐπὶ θρόνων κρίνοντες τὰς δώδεκα φυλὰς τοῦ Ἰσραὴλ. ³¹Εἶπε δὲ ὁ Κύριος· Σίμων Σίμων, ἰδοὺ ὁ σατανᾶς ἐξητήσατο ὑμᾶς τοῦ σινιάσαι ὡς τὸν σῖτον· ³²ἐγὼ δὲ ἐδεήθην περὶ σοῦ ἵνα μὴ ἐκλίπῃ ἡ πίστις σου· καὶ σύ ποτε ἐπιστρέψας στήριζον τοὺς ἀδελφούς σου. ³³ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Κύριε, μετὰ σοῦ ἔτοιμός εἰμι καὶ εἰς φυλακὴν καὶ εἰς θάνατον πορεύεσθαι. ³⁴ὁ δὲ εἶπε· Λέγω σοι, Πέτρε, οὐ φωνήσῃ σήμερον ἁλὲκτωρ πρὶν ἢ τρεῖς ἀπαρνήσῃ μὴ εἰδέναι με. ³⁵Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ὅτε ἀπέστειλα ὑμᾶς ἄτερ βαλαντίου καὶ πήρας καὶ ὑποδημάτων, μὴ τινος ὑστερήθητε; οἱ δὲ εἶπον· Οὐθένος. ³⁶εἶπεν οὖν αὐτοῖς· Ἀλλὰ νῦν ὁ ἔχων βαλάντιον ἀράτω, ὁμοίως καὶ πήραν, καὶ ὁ μὴ ἔχων πωλήσει τὸ ἱμάτιον

αὐτοῦ καὶ ἀγοράσει μάχαιραν. ³⁷λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι ἔτι τοῦτο τὸ γεγραμμένον δεῖ τελεσθῆναι ἐν ἐμοί, τὸ καὶ μετὰ ἀνόμων ἐλογίσθη· καὶ γὰρ τὰ περὶ ἐμοῦ τέλος ἔχει. ³⁸οἱ δὲ εἶπον· Κύριε, ἰδοὺ μάχαιραι ὧδε δύο. ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἰκανόν ἐστι. ³⁹Καὶ ἐξελθὼν ἐπορεύθη κατὰ τὸ ἔθος εἰς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν· ἠκολούθησαν δὲ αὐτῷ καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. Δόξα σοι Κύριε, δόξα σοι.

ν' ψαλμὸς

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλυνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστι διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὕσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τε ταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριζόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσιν.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἂν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλὴμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης ἀναφορὰν, καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

ὁ εἰρμός

Ἦχος λ π̣ ̣ Ḅ ̣ ̣

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.351*

Τμη θει σητμα α ται ποντος ερυθρος κυ μα το

τροφος δεξη ραι νε ταιβυθος ο αυτος ο μου α

ο πλοις γεγονως βατος και παν ο πλι ιταις τα

φος ω δη δε θε οτερ πης α νε μελ πετο εν δο ξως

δε δο ξασται Χρι στος ο Θε ος η μων

Δο ξα σοι ο Θε ος ημων δο ξα σοι

Ηπαν ται τι ι α και παρεκτι κη ζω ης

η α πειρος σο φι α του Θε ου ω κο δο μη σε

τον οι κον ε αυ της α γνης εξ α πει ραν δρου μητρος

να ον γαρ σω μα τι κω πε ρι θε με νος εν δο ξως δε

δο ξασται Χρι στος ο Θε ος η μω ων

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Μ υ στα γω γου ου σα φι λους ε αυ της την ψυ χο

τρο φον ε τοι μα ζει τρα πε ζαν αμ βρο σι ας δε η

ον τως σο φι α του Θε ου кир να κρα τη ρα πιστοις προσ

ελ θω μεν ευ σε βως και βο η σω μεν εν δο ξως δε δο

ξασται Χρι στο ος ο Θε ος η η μω ων

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

α μην

Ακου τι σθω ω μεν παν τες οι πι στοι συγ κα

λου με νης υ ψη λω κη ρυγμα τι της α κτι στου και

εμ φυ του σο φι ας του Θε ου βο α γαρ γευ σα σθε ε και

γνον τες ο τι Χρι στος ε γω ω κρα ξα τε εν δο ξως δε

δο ξασται Χρι στο ος ο Θε ος η η μω ων καταβασία

Τμη θει σητμα α ται πον τος ε ρυ θρος κυ μα το

τρο φος δε ξη ραι νε ται βυθος ο αυ τος ο μου α

ο πλοις γε γο νως βα τος και παν ο πλι ι ταις τα

φος ω δη δε θε ο τερ πης α νε μελ πε το εν δο ξως

δε δο ξασται Χρι στος ο Θε ος η μω ων

ὥδ᾽ ἔ

ὁ εἰρμὸς

Ἦχος λ π Βε

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.352*

Κ υ ρι ος ων πα αν των και κτι στης Θε ος το κτι

στον ο α πα θης πτω χευ σας σε αυ τω η νω σας και το

πα σχα οις ε μελ λες θα νειν αυ τος ων σε αυ τον προ ο

ε τι θης φα γε τε βο ων το σω μαμου και πι ι στει στε

ρε ω θη σε ε σθε ε (β')

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Ρ υ σι ον παν τος ου βρο τει ει ου γε νους το οι χει

ον α γ α θε τους σους μαθη τας ε πο τισας ευ φρο συ νησπο

τη ρι ι ον πλησας αυ τος γαρ σε αυ τον ι ι ε ρουρ γεις

πι ε τε βο ων το αι μαμου και πι ι στει στε ρε ω

θη σε ε σθε ε

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

α μην

Α φρων α νηρ ος εν υ μι ιν προ δο της τοις οι

κει οις μαθη ταις προ ε φης ο α νε ξι κακος ου

μη γνω ση η ται ταυ τα και ου τος α συ νε τος ων ου

μη η συ νη σει ο μως εν ε μοι μει να τε και πι ι

στείστε ρε ω θη σε ε σθε ε

καταβάσῃα

Κυριος των παντων και κτιστης Θεος το κτι

στον οαπαθης πτωχευσας σε αυτω ηνωσας και το

πασχαοις εμελλες θανειν αυτος ων σεαυτον προο

ετιθης φαγετε βοων τοσωμαμου και πιιштейστε

ρε ω θη σε ε σθε ε ε

συναπτῇ

Ἐτι καὶ ἔτι...

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον...

Τῆς παναγίας, ἀχράντου...

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

Σοί, Κύριε.

Ἀμήν.

Καθίσματα

Τὸν τάφον σου Σωτήρ

Ἦχος ᾠ̅ Κε

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.353*

Ολιμνας και πηγασκαι θαλασας ποιησας τα

πει νω σιν η μα ας εκ παι δευ ων α ρι στην λεν
 τι ω ζων νυ υ με νο ος μα θη των πο δας ε ε νι ψε τα
 πει νου με νος υ περ βο λη η ευ σπλαγ χνι ας και υ
 ψω ων η μας α πο βα ρα θρων κα κι ας ο μο νος φι
 λαν θρω πος

Θείας πίστεως

Ἦχος ἡ Γα

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.354*

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ
 μα τι
 Τ α πει νου ου με νος δι ευ σπλαγ χνι αν πο δας
 ε ε νι ψας των μα θη των σου και προς δρο μον θει ον

του ου τους κα τευ θυ υ νας ^{π q} α πα ναι νο με νος Πε ε

♂ ^{χ q} τρος δε νι πτε σθαι αυ θις τω θει ω υ πει ει χει προ στα

γμα α τι ^{π q} εκ νι πτο μενος και σου ου ε κτε νως δε ο με

^{χ q} νος δω ρη σασθαι η μιν το με γα ε ε λε ε ος [♂] ^η

Ἐπεφάνης σήμερον

Ἦχος [♯] Πα

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.354*

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην ^{π q}

Σ υ νε σθι ων Δε σπο τα τοις μα θη ται αι αι

αι αις σου ^{π q} μυ στι κως ε δη λω σας την παν α

γι αν σου σφα γην ^η δι ης φθο ρας ε λυ τρω θη μεν ^γ ^η οι

τα σε πτα σου τι μω ωντες πα θη η μα α τα ^ν ^δ

ὥδῃ δ'

ὁ εἰρμός

Ἦχος λ̣ π̣ Ḅx̣

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.354*

Προ κα τι δων ο ο προ φη της του μυ στη ρι ου σου

το α πορ ρη τον Χρι στε προ α νε φω νη σεν ε θου κρα

ται αν α γα πη σιν ι σχυ ος πα τε ρ οι κτιρ μον τον

μο νο γε νη υι ον γαρ α γα θε ι λα σμον εις τον

κο ο σμον α πε στει ει λα ας

Δο ξα σοι ο Θε ος ημων δο ξα σοι

Επι το πα θος το πα σι τοις εξ α δαμ πη γα

σαν α πα θει αν Χρι στε μο λων τοις φι λοις σου ει πας μεθ

υ μων του πα σχα μετασχειν του του ε πε θυ μησα τον

μο νο γε νη ε πει με ι λα σμον ο πα τηρ εις τον

κο ο σμον α πε στει λε ε

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Μ ε τα λαμ βα νων κρα τη ρος τοις μα θη ταις ε

βο ας α θα να τε γεν νη μα τος αμ πε λου δε πι ο μαι λοι

πον ουκ ε τι μεθ υ μων βι ι ω τευ ων τον μο νο γε νη ε

πει με ι λα σμον ο πα τηρ εις τον κο σμον α πε στει

λε εν

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

— —
α μην

Π — — — — —
ο μα και νον υ υ περ λο γον ε γω φη μι εν τη

— — — — —
βα σι λει α μου Χρι στος τοις φι λους πι ο μαι ωσ τε γαρ θε

— — — — —
οις θε ος υ μιν συν ε σο ο μαι ει πας τον μο νο γε

— — — — —
νη και γαρ με ι λα σμον ο πα τηρ εις τον κο ο σμον

— — — — —
α πε ε στει λε ε

καταβασία

Π — — — — —
ρο κα τι δων ο ο προ φη της του μυ στη ρι ου σου

— — — — —
το α πορ ρητον Χρι στε προ α νε φω νη σεν ε θου κρα

— — — — —
ται αν α γα πη σιν ι σχυ ος πα τε ρ οι κτιρ μον τον

— — — — —
μο νο γε νη υι ον γαρ α γα θε ι λα σμον εις τον

κο ο σμον α πε στει ει λα ας

κο ο σμον α πε στει ει λα ας

ὥδ' ἔ'

ὁ εἰρμός

Ἦχος λ̣ π̣ Ḅ8

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.356*

Τω συν δε σμω τη ης α γα πης συν δε ο μενοι οι α

πο στο λοι τω δε σπο ζον τι των ο λων ε αυτους Χρι

στω α να θε μενοι ω ραι ους πο ο δας εξ α τε νι ζον το

ευ αγ γε λι ζο μενοι πα σι νι ρη νη (β')

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Η το α σχε το ον κρα του σα και υ περ ω ον εν αι

θε ε ρι υ δωρ η α βυσ σους χα λι νου σα και θα

λασ σας α να χαι τι ζου σα θε ου ου σο φι α υ δωρ

νι πτη η ρι βαλ λει πο δας α πο πλυ νει δε δου λω ων Δε σπο

της

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

α μην

Μα θη ταις υ πο ο δει κνυ ει τα πει νω σε ως ο

Δε σπο ο της τυ πον ο νε φε λαις δε τον πο λον πε

ρι βαλ λων ζων νυ ται λεν τι ον και καμ πτει γο νυ δου λων

εκ πλυ υ ναι πο δας ου εν τη χει ρι πνο η παν τω ων των

ον των

καταβασία

Τω συν δε σμω τη ης α γα πης συν δε ο μενοι οι α

πο στο λοι τω δε σπο ζον τι των ο λων ε αυτους Χρι

στω α να θε μενοι ω ραι ους πο ο δας ε ξα τε νι ζον το

ευ αγ γε λι ζο μενοι πα σι νι ρη νην

ὥδ᾽ ἑ

ὁ εἰρμός

Ἦχος λ π B̃8

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.357*

Α βυσ σος ε σχα τη α μαρ τη μα των ε κυ υ κλω

σε με και τον κλυ δω να μη κε τι φε ε ε

ρων ως Ι ω νας τω δε σπο τη η βο ω σοι εκ φθο

ρας με α να γα γε ε (β')

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Κ υ ρι ον φω νει τε ω μα θη ται και δι δα α σκα λον

με και γαρ πε φυ κα σω τηρ ε βο ας δι ο μι

μει σθε ε τον τυ πον ον τρο πον εν ε μοι ε θε α

σα σθε ε

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

α μην

Ρ υ πον τις μη ε χων α πορ ρι φθη ναι ου δει ει ται πο

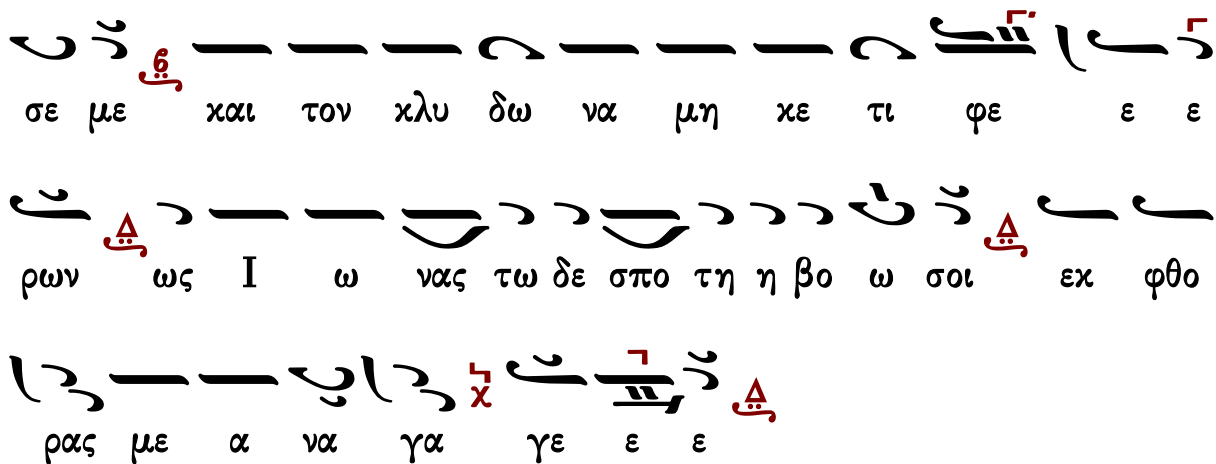
δας κα θα ροι ω μα θη ται υ μεις δε αλλ ου χι

παν τες ρο πη γα αρ α ταχ τως εξ υ μω ων ε νος μαι

νε ται αι

καταβασία

Α βυσ σος ε σχα τη α μαρ τη μα των ε κυ υ κλω

συναπτὴ μικρά

Ἔτι καὶ ἔτι...

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον...

Τῆς παναγίας, ἀχράντου...

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς...

Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

Σοί, Κύριε.

Ἀμήν.

Κοντάκιον

ποίημα Ρωμανοῦ τοῦ μελωδοῦ

Τὰ ἄνω ζητῶν

ἦχος β'

Τὸν ἄρτον λαβὼν, εἰς χειρὰς ὁ προδότης, κρυφίως αὐτάς, ἐκτείνει καὶ λαμβάνει, τὴν τιμὴν τοῦ πλάσαντος, ταῖς οἰκείαις χερσὶ τὸν ἄνθρωπον καὶ ἀδιόρθωτος ἔμεινεν, Ἰούδας ὁ δοῦλος καὶ δόλιος.

Οἶκος

Τῇ μυστικῇ ἐν φόβῳ τραπέζῃ, προσεγγίσαντες πάντες, καθαφαῖς ταῖς ψυχαῖς, τὸν ἄρτον ὑποδεξώμεθα, συμπαραμένοντες τῷ Δεσπότη, ἵνα ἴδωμεν τοὺς πόδας πῶς ἀπονίπτει τῶν Μαθητῶν καὶ ἐκμάσσει τῷ λεντίῳ, καὶ ποιήσωμεν ὥσπερ κατίδωμεν, ἀλλήλοις ὑποταγέντες καὶ ἀλλήλων τοὺς πόδας ἐκπλύνοντες, αὐτὸς γὰρ ὁ Χριστὸς οὕτως ἐκέλευσε, τοῖς αὐτοῦ Μαθηταῖς ὡς προέφησεν, ἀλλ' οὐκ ἤκουσεν, Ἰούδας ὁ δοῦλος καὶ δόλιος.

Συναξάριον

Τῇ ις' τοῦ αὐτοῦ μηνός μνήμη τῶν ἀγίων μαρτύρων γυναικῶν, Ἀγάπης, Εἰρήνης καὶ Χιονίας.

στίχοι

Χιὼν τὸ πῦρ ἦν τῇ Χιονίᾳ τάχα,

Οὐ συμμετασχεῖν ἠγάπησεν Ἀγάπη.
Βέλος σε πέμπει πρὸς τὸν εἰρήνης τόπον,
Ἄφ' αἱμάτων σὼν ἐκμεθυσθὲν Εἰρήνη.
Χιονίην τ' Ἀγάπην ἐκκαιδεκάτῃ κατέκαυσαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ ἁγίου Φήλικος ἐπισκόπου, Ἰανουαρίου Πρεσβυτέρου, Φουρτουνάτου καὶ Σεπτεμίνου.

στίχοι

Τετρὰς ἀθλητῶν συγκεκομμένων ξίφει
Νῦν συγχορεύει μυριάσιν ἀγγέλων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Λεωνίδου, Χαρίσσης, Νίκης, Γαληνῆς, Καλλίδος, Νουνεχίας, Βασιλίσσης καὶ Θεοδώρας.

στίχοι

Κόλποις θαλάσσης ἐκδοθεὶς Λεωνίδης
Φθάνει κολυμβῶν Ἀβραὰμ κόλπων ἄχρῃ.
Θάλασσαν ἡ Χάρισσα φρίττειν οὐκ ἔχω,
Ἦτις θάλασσαν προξενεῖ μοι χαρίτων.
Βυθῷ Γαληνὴ καὶ Νίκη βεβλημέναι,
Νίκην ἐφεῦρον καὶ γαλήνην ἐκ σάλου.
Βυθὸς θαλάσσης λαμβάνει τὴν Καλλίδα,
Κάλλους ἐρῶσαν ψυχραστοῦ Κυρίου.
Εὐροῦσα κέρδος ἐκ βυθοῦ σωτηρίαν
Τὸ νουνεχές σου δεικνύεις, Νουνεχία.
Γαστὴρ θαλάσσης λαμβάνει κόρας δύο,
Λίχνην φυγούσας, δυσσεβείας γαστέρα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τῆς ἁγίας μάρτυρος Εἰρήνης.

στίχοι

Εἰρηνικῶς ζήσασα, μάρτυς Εἰρήνη,
Οὐκ εἰρηνικῶς, ἀλλ' ἐκ τοῦ ξίφους θνήσκεις

Τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ Πέμπτῃ, οἱ τὰ πάντα καλῶς διαταξάμενοι θεῖοι πατέρες, ἀλληλοδιαδόχως ἔκ τε τῶν θείων Ἀποστόλων, καὶ τῶν ἱερῶν Εὐαγγελίων, παραδεδώκασιν ἡμῖν τέσσαρά τινα ἐορτάζουν, τὸν ἱερὸν Νιπτῆρα, τὸν μυστικὸν Δεῖπνον (δηλαδὴ τὴν παράδοσιν τῶν καθ' ἡμᾶς φρικτῶν μυστηρίων), τὴν ὑπερφυᾶ προσευχὴν, καὶ τὴν προδοσίαν αὐτῇν.

στίχοι εἰς τὸν ἱερὸν Νιπτῆρα

Νίπτει μαθητῶν ἐσπέρας Θεὸς πόδας,
Οὐ ποῦς πατῶν ἦν εἰς Ἐδὲμ δελίης πάλαι.

εἰς τὸν Μυστικὸν Δεῖπνον

Διπλοῦς ὁ Δεῖπνος, Πάσχα γὰρ νόμου φέρει,
Καὶ Πάσχα καινόν, Αἶμα. Σῶμα Δεσπότου.

εἰς τὴν ὑπερφυᾷ προσευχὴν

Προσεύχῃ, καὶ φόβητρά, θρόμβοι αἱμάτων,
Χριστέ, προσώπου, παραιτούμενος δῆθεν
θάνατον, ἐχθρὸν ἐν τούτοις φενακίζων.

εἰς τὴν προδοσίαν

Τί δεῖ μαχαιρῶν, τί ξύλων λαοπλάνοι,
Πρὸς τὸ θανεῖν πρόθυμον εἰς Κόσμου λύττρον.

Τῇ ἀφάτῳ σου εὐσπλαγχνίᾳ, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ὦδ' ἑ ζ'

ὁ εἰρμός

Ἦχος λ̣ π̣ Ḅ8

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.358*

Οἱ παιδες ἐν Βαβυλῶνι καμίνου

φλοοο γὰρ οὐκ ἐπτηξάν, ἀλλ' ἐν μεσσηφλογος ἐμ

βλήθεν τες ὄροσι ζόμενοι ἐψαλλον, εὐλογητός

εἰκυριε ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν

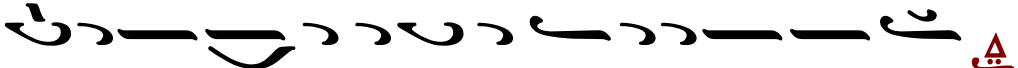
Δοξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δοξα σοι

Νευσταζων καραὰν Ἰουδας, κακαπροβλεεπων

ε κι νησεν ευ και ρι ανζη των πα α ρα δου ναι τον κρι

την εις κα τα κρισιν ως παντων ε στι κυ ρι ος και θε

 ο ος των πα τε ρων η μω ων

 Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

 Υ μων ο Χρι στο ος τοις φι λοις ε βο α ει ει

 εις πα ρα δωσει με ευ φρο συ νης λα θον τες α γω

 νι α και φο βω συν ει χον το τες ου τος φρα σον λε γοντες

 ο Θε ος των πα τε ρων η μω ων

 Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

 α μην

Μ εθ ο στις ε μου ου την χει ρα τρυ βλι ω βα α

αλ λει θρα συ τη τι του τω πλην κα λον ην πυ λας βι ου

πε ρα σαι μη δε πο τε του τον ος ην ε δη λου δε

ο Θε ο ος των πα τε ρων η μω ων *καταβασία*

Ο ι παι δες εν Βα βυ λω ω νι κα μι νου

φλο ο ο γα ουκ ε πτη ξαν αλλ εν με σω φλο γος εμ

βλη θεν τες δρο σι ζο μενοι ε ψαλλον ευ λο γη τος

ει κυ ρι ε ο θε ος των πα τε ρων η μω ων

ὥδῃ η'

ὁ εἰρμὸς

Ἦχος λ π Βᾶ

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.359*

Ν ο μων πα τρω ω ων οι μα κα ρι στοι εν Βα βυ

λω νι νε οι προ κιν δυ νευοντες βα σι λευ ον τος κα

τε πτυξανπρο στα γης α α λο γι στου και συν ημ με ε

νοι ω ουκ ε χω νευ θησανπυ ρι του κρα τουν τος ε πα ξι

ον α νε μελ πο οντον υ μνον τον κυ ρι ον υ μνει τε ε τα

ερ γα και υ περ υ ψου τε εις παν τας του ους αι ω

νας

Δ ο ξα σοι ο Θε ος ημων δο ξα σοι

Ο ι δαι τυ μο ο νες οι μα κα ρι στοι εν τη

Σι ων τω λο ο γω προσ καρ τε ρησαντες οι α

πο στο λοι πα ρει ποντοτω ποι με νι ι ως αρ νες και συν

ημ με ε νοι ω ουκ ε χω ρι σθησαν Χρι στω ω θει ω λο

γωτρε φο μενοι ευ χα ρι στω ως ε βο ων τον κυ ρι ον

υ μνει τε ε τα ερ γα και υ περ υ ψου τε εις παν τας

του ους αι ω νας

Ε υ λο γου μεν Πα τε ρα Υι ον και α γι ον

Πνευ μα τον Κυ ρι ον

Ν ο μου φι λι ι ας ο δυ σω νυ μος Ι σκα ρι

ω της γνω ω ω μη ε πι λα θο μενος ους ε

νι ψα το ηυ τρε πι σε εις προ δο σι ι αν πο δας και σου

ε σθι ι ων αρ τον σω μα θει ον ε πη ρε πτερ νι

σμον ε πι σε Χρι στε και βο αν ου ου συν η κε τον

 κυ ρι ον υ μνει τε ε τα ερ γα και υ περ υ ψου ου τε εις

 παν τας του ους αι ω νας

 Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

 α μην

 Ε δε ξι ου ου το το λυ τη ρι ον της α

 μαρ τι ας σω ω ω μα ο α συν ει δη τος και

 το αι μα το χε ο μενον υ περ κο σμου ου το θει ον αλλ

 ουκ η δει ει το πι νων ο ε πι πρα σκε τι μης ου

 κα κι α προσ ω χθι σε και βο αν ου ου συ νη κε τον

κυ ρι ον υ μνει τε ε τα ερ γα και υ περ υ ψου ου

τε εις παν τας του ους αι ω νας

Α ι νου μεν ευ λο γου μεν και προσ κυ νου μεν τον Κυ

ρι ον καταβασία

Ν ο μων πα τρω ω ων οι μα κα ρι στοι εν Βα βυ

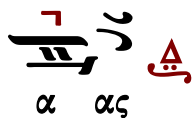
λω νι νε οι προ κιν δυ νευ οντες βα σι λευ ον τος κα

τε πτυ ξαν προ στα γης α α λο γι στου και συν ημ με ε

νοι ω ουκ ε χω νευ θησαν πυ ρι του κρα τουν τος ε πα ξι

ον α νε μελ πο ον τον υ μνον τον κυ ρι ον υ μνει τε ε τα

ερ γα και υ περ υ ψου τε εις παν τας του ους αι ω να

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

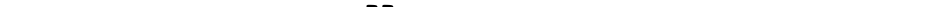
ὠδὴ θ'

ὁ εἰρμός

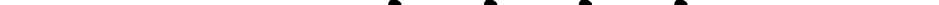
Ἡχος λ_π $\overline{B}_8$ $\overline{\overline{}}$

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρημολόγιον 1903 σ.361*

ε νι ας δε σπο τι κῆς καὶ ἀ θά να του ου τρα πε

 ζης εν υ πε ρω ω το πω ταις υ ψη λαις φρε σι πι στοι

 δευ τε α πο λω σω μεν ε πα να βε βη κο ο τα λο

γον ^{6.} εκ του λο γου μα θον τες ον με γα λυ νο

με εν

Δ ο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξα σοι Δ

 πι τε τοις μα θη ταις ο λο γος ε φη η το πα

σχά εν υ πε ρω ω το πω ω νους εν ι δρυται οis μy

στα γω γω σκευ α σα τε α ζυ μω α λη θει ει ας λο

γω το στερ ρον δετης χα α ριτος με γα λυ να τε

ε

 ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

 η μι ουρ γον ο Πα τηρ προ των αι ω νων σο φι

αν γεν να αρ χην ο δων μεεις ερ γα εκ τι σε τα νυν

μy στι κως τε λου με να λο γος γαρ α κτι στο ος ων φυ

σει τας φω νας οι χει ου ουμαι ου νυν προσ ει ει λη

φα α

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

α μην

Ως ανθρωπος υπαρχων ουσι αουφαντασι

αουτω Θεος τω τροπω της αντιδοσεως ηφυ

σις η ενωθεισαμενοι Χριστον εναδιο ο ομεγνωτε

τα εξων εν οισ απερπεεφυκασωζοντα

α

Καταβάσία

Ζε νι ας δεσποτι κης και αθα να του ουτρα πε

ζης εν υπερω τοπωταις υψηλαις φρεσι πιστοι

δευτε α πο λαι σωμεν ε πανα βε βη κο οτα λο

γον εκ του λο γου μα θον τες ον με γα λυ νο

με ε εν

Συναπτή

Ἔτι καὶ ἔτι...	Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον...	Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου...	Σοί, Κύριε.
Ὅτι σὲ αἰνοῦσι...	Ἀμήν.

Ἐξαποστειλάριον

ἦχος γ'

Τὸν νυμφῶνά σου βλέπω, Σωτήρ μου κεκοσμημένον, καὶ ἔνδυμα οὐκ ἔχω, ἵνα εἰσέλθω ἐν αὐτῷ, λάμπруνόν μου τὴν στολὴν τῆς ψυχῆς, Φωτοδότα, καὶ σῶσόν με. (γ')

[Ἰωάννου Πρωτοψάλτου](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

Αἶνοι

ἦχος β'

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

[Ἰωάννου Πρωτοψάλτου](#)

[Ἰακώβου Πρωτοψάλτου](#)

στιχολογία

Ἦχος Δι

Α ι νει τε αυ τον η λι ος και σε λη η νη αι νει

τε αὐτὸν πάντα τὰ ἀστρά και τὸ φῶς

Δι
ἀ νει τε αὐ τὸν οἰ οὐ ρα νοι τῶν οὐρανῶν και

το ὑ δωρ το ὑ περ ἀ νωτῶν οὐρανῶν αι νε σα τῶ

σαν το ὀ νομα Κυ ρι ι ου

Δι
Ὁ τι αὐ τος εἰ πε και ε γε νη θησαν αὐ τος ε νε

τει λατο και ε κτι σθη σαν

Δι
ἐ στη σεν αὐ τὰ εἰς τὸν αἰ ῶ να και εἰς τὸν αἰ ῶ

να του αἰ ῶ ῶ νο ος προ σταγμα ε θε το και ου πα ρε λευ σε

ται

Δι
ἀ νει τε τὸν Κυ ρι ὀν εκ της γης δρα κον τες και πα σαι

α βυσ σοι

Π υρ χα λα ζα χι ω ων κρυ σταλ λος πνευ μα κα ται γι

ι ι δος τα ποι ουν τα τον λοο γον αυ του

Τ α ο ο ρη και παν τες οι βου νοι ξυ λα καρ πο φο

ο ρα και πα ασαι κε δροι

Τ α θη ρι α και παν τα τα κτη νη ερ πε τα και πε

τει να α πτε ρω τα

Β α σι λεις της γης και παν τες λα οι αρ χον τες και

πα α αν τες κρι ται αι γης

Ν ε α νι σκοι και παρ θε νοι πρε σβυ τε ροι με τα νε ω

τε ε ρ ω ν αι νε σα τ ω σ α ν τ ο ο νο μα Κυ ρ ι ου ο

τι υ ψ ω θ η τ ο ο νο μα αυ του μο ο νου

Η ε ξ ο μο λο γ η σ ι ς αυ του ε πι γ η ς και

ου ρ α ν ου και υ ψ ω σ ει κε ρ α ς λα ου αυ του

Υ μ ν ο ς πα σ ι τ ο ι ς ο σ ι ο ι ς αυ του τ ο ι ς υ ι ο ι ς Ι σ ρ α

η λ λα ω ε γ γ ι ζ ο ν τ ι αυ τ ω

Α σα τε τ ω Κυ ρ ι ω α α σ μα και ν ο ν η αι

νε σ ι ς αυ του εν εκ κ λ η σ ι α ο σ ι ι ω ν

Ε υ φ ρ α ν θ η τ ω Ι σ ρ α η λ ε πι τ ω ποι η σ α ν τ ι αυ τον

και υ ι ο ι Σ ι ω ν α γ α λ λι α σ θ ω σ α ν ε πι τ ω βα

σι λει αυτων

 ι νε σα τω σαν το ο νο μα αυ του εν χο ρω εν

Ο ^{ΔΙ}
τι ευ δο χει Κυ ρι ος εν τω λα ω αυτου και

υ ψω ω σει πρα εις ενσωτη ρι ι α

Καὶ ἡ γὰλ λι α

ς ς ε ς ς ε ι ε ς
 σονται ε πιτων κοι των αυ των

ι υ ψω σεις του Θε ου εν τω λα ρυγ γι αυ των και

 ρομ φαι αι δι στομοι εν ταις χερ σιν αυτων

^{ΔΙ}
Τ ου ποι η σαι εκ δι κη σιν εν τοις ε θνε σι ε λε

γμους [♂] εν τοις λα οις ^Δ

^{ΔΙ}
Τ ου δη σαι τους βα σι λεις αυ των εν πε δαις και τους εν

δο ξους αυ των εν χει ρο πε δαις σι δη ραις ^Δ

^{ΔΙ}
Τ ου ποι η σαι εν αυ τοις κρι μα εγ γρα πτον ^Δ δο ξα αυ

τη ε ε σται πα σι τοις ο σι ι οις αυ του ^Δ

Α ι νει [♂] τε τον Θε ον εν τοις α γι οις αυ του αι

νει τε αυ τον εν [♂] στε ρε ω μα τι της δυ να με ως αυ

^Δ
του

ἤχος β'

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.
Συντρέχει λοιπόν, τὸ συνέδριον τῶν Ἰουδαίων, ἵνα τὸν δημιουργόν, καὶ κτίστην τῶν ἀπάντων, Πιλάτῳ παραδώσῃ, ὡς τῶν ἀνόμων! ὡς τῶν ἀπίστων! ὅτι τὸν ἐρχόμενον, κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, εἰς κρίσιν εὐτρεπίζουσι, τὸν ἰώμενον τὰ πάθη, πρὸς πάθος ἐτοιμάζουσι. Κύριε μακρόθυμε, μέγα σου τὸ ἔλεος, δόξα σοι.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ, σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Ἰούδας ὁ παράνομος Κύριε, ὁ βάψας ἐν τῷ δαίπνῳ τὴν χεῖρα, ἐν τῷ τρυβλίῳ μετὰ σοῦ, ἐξέτεινεν ἀνόμοις τὰς χεῖρας, τοῦ λαβεῖν ἀργύρια, καὶ ὁ τοῦ μύρου λογισάμενος τιμὴν, σὲ τὸν ἀτίμητον οὐκ ἔφριξε πωλῆσαι, ὁ τοὺς πόδας ὑφαπλώσας ἐπὶ τὸ νίψαι, τὸν Δεσπότην κατεφίλησε δολίως, εἰς τὸ προδοῦναι τοῖς ἀνόμοις, χοροῦ δὲ Ἀποστόλων ριφεῖς, καὶ τὰ τριάκοντα ρίψας ἀργύρια, σοῦ τὴν τριήμερον Ἀνάστασιν οὐκ εἶδε, δι' ἧς ἐλέησον ἡμᾶς.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Ἰούδας ὁ προδότης δόλιος ὢν, δολίῳ φιλήματι παρέδωκε τὸν Σωτῆρα Κύριον, τὸν Δεσπότην τῶν ἀπάντων, ὡς δοῦλον πέπρακε τοῖς παρανόμοις, ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν, οὕτως ἡκολούθει, ὁ Ἀμνὸς ὁ τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς ὁ τοῦ Πατρὸς, ὁ μόνος πολυέλεος.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ἰούδας ὁ δοῦλος καὶ δόλιος, ὁ μαθητὴς καὶ ἐπίβουλος, ὁ φίλος καὶ διάβολος, ἐκ τῶν ἔργων ἀπεφάνθη ἡκολούθει γὰρ τῷ Διδασκάλῳ, καὶ καθ' ἑαυτὸν ἐμελέτησε τὴν προδοσίαν, ἔλεγεν ἐν ἑαυτῷ· Παραδώσω τοῦτον, καὶ κερδήσω τὰ συναχθέντα χρήματα, ἐπεζητεῖ δὲ καὶ τὸ μύρον πρᾶτῆναι, καὶ τὸν Ἰησοῦν δόλῳ κρατηθῆναι, ἀπέδωκεν ἀσπασμόν, παρέδωκε τὸν Χριστόν, καὶ ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν, οὕτως ἡκολούθει, ὁ μόνος εὐσπλαγχνος καὶ φιλόανθρωπος.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὁν ἐκήρυξεν Ἀμνὸν Ἡσαίας, ἔρχεται ἐπὶ σφαγὴν ἐκούσιον, καὶ τὸν νῶτον δίδωσιν εἰς μάστιγας, τὰς σιαγόνας εἰς ῥαπίσματα, τὸ δὲ πρόσωπον οὐκ ἀπεστράφη, ἀπὸ αἰσχύνῃς ἐμπτυσμάτων, θανάτῳ δὲ ἀσχήμονι καταδικάζεται, πάντα ὁ ἀναμάρτητος ἐκουσίως καταδέχεται, ἵνα πᾶσι δωρησῇται τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν.

Παναγιώτη Κηλτζανίδη

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δοξολογία

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ,

καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἄμνός τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ῥοτι σὺ εἶ μόνος ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογῆσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ῥοτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου ὁψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεός τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεος σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινήν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Ἀγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου

αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Ὅτι Θεὸς ἐλέους, οἰκτιρμῶν καὶ φιλανθρωπί-ας ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Εἰρήνῃ πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Σοί, Κύριε.

Σὸν γὰρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν καὶ σφύζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Εἰς τὸν στίχον

ἦχος πλ.δ'

Σήμερον τὸ κατὰ τοῦ Χριστοῦ πονηρὸν συνήχθη συνέδριον, καὶ κατ' αὐτοῦ κενὰ ἐβουλεύσατο, παραδοῦναι Πιλάτῳ εἰς θάνατον τὸν ἀνεύθυνον. Σήμερον τὴν τῶν χρημάτων ἀγχόνην, Ἰούδας ἑαυτῷ περιτίθησι, καὶ στερεῖται κατ' ἄμφω, ζωῆς προσκαίρου καὶ θείας. Σήμερον Καϊάφας, ἄκων προφητεύει. Συμφέρι λέγων, ὑπὲρ τοῦ λαοῦ ἕνα ἀπολέσθαι· ἦλθε γὰρ ὑπὲρ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν τοῦ παθεῖν, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσῃ, ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

ἤχος πλ.δ'

Ὁ ἐσθίων ἄρτους μου ἐμεγάλυνεν ἐπ' ἐμὲ πτερινισμόν.

Σήμερον ὁ Ἰούδας, τὸ τῆς φιλοπτωχείας κρύπτει προσωπεῖον, καὶ τῆς πλεονεξίας ἀνακαλύπτει τὴν μορφήν· οὐκέτι τῶν πενήτων φροντίζει, οὐκέτι τὸ μύρον πιπράσκει, τὸ τῆς ἁμαρτωλοῦ, ἀλλὰ τὸ οὐράνιον μύρον, καὶ ἐξ αὐτοῦ νοσφίζεται τὰ ἀργύρια, τρέχει πρὸς Ἰουδαίους, λέγει τοῖς παρανόμοις. Τί μοι θελετε δοῦναι, καὶ γὰρ ὑμῖν παραδώσω αὐτόν. Ὡ φιλαργυρίας προδότου! εὖνον ποιεῖται τὴν πρᾶσιν, πρὸς τὴν γνώμην τῶν ἀγοραζόντων, τοῦ πωλουμένου τὴν πραγματείαν ποιεῖται, οὐκ ἀκριβολογεῖται πρὸς τὴν τιμὴν, ἀλλ' ὡς δοῦλον φυγάδα ἀπεμπολεῖ· ἔθος γὰρ τοῖς κλέπτουσι, ρίπτειν τὰ τίμια, νῦν ἔβαλε τὰ ἅγια, τοῖς κυσὶν ὁ μαθητῆς· ἡ γὰρ λύσσα τῆς φιλαργυρίας, κατὰ τοῦ ἰδίου Δεσπότη, μαίνεσθαι ἐποίησεν αὐτόν· ἥς τὴν πείραν φύγωμεν, κράζοντες· Μακρόθυμε Κύριε, δόξα σοι.

ἤχος πλ.δ'

Ἐξεπορεύετο ἔξω, καὶ ἐλάλει ἐπὶ τὸ αὐτό.

Ὁ τρόπος σου δολιότητος γέμει, παράνομε Ἰούδα· νοσῶν γὰρ φιλαργυρίαν, ἐκέρδησας μισανθρωπίαν· εἰ γὰρ πλοῦτον ἠγάπας, τί τῷ περὶ πτωχείας διδάσκοντι ἐφοίτας; εἰ δὲ καὶ ἐφίλεις, ἵνα τί ἐπώλεις τὸν ἀτίμητον, προδιδούς εἰς μαιφονίαν; Φρίξον ἥλιε, στέναξον ἡ γῆ, καὶ κλονουμένη βόησον· Ἀνεξίκακε Κύριε δόξα σοι.

ἤχος πλ.δ'

Λόγον παράνομον κατέθεντο κατ' ἐμοῦ.

Μηδεὶς ὦ πιστοί, τοῦ δεσποτικοῦ δείπνου ἀμύητος, μηδεὶς ὅλως ὡς ὁ Ἰούδας, δολίως προσίτω τῇ τραπέζῃ· ἐκεῖνος γὰρ τὸν ψωμὸν δεξάμενος, κατὰ τοῦ ἄρτου ἐχώρησε, σχήματι μὲν ὢν μαθητῆς, πράγματι δὲ παρῶν φονευτῆς, τοῖς μὲν Ἰουδαίοις συναγαλλόμενος, τοῖς δὲ Ἀποστόλοις συναυλιζόμενος, μισῶν ἐφίλει, φιλῶν ἐπώλει, τὸν ἐξαγοράσαντα ἡμᾶς τῆς κατάρας, τὸν Θεὸν καὶ Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ἤχος πλ.δ'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὁ τρόπος σου δολιότητος γέμει, παράνομε Ἰούδα· νοσῶν γὰρ φιλαργυρίαν, ἐκέρδησας μισανθρωπίαν· εἰ γὰρ πλοῦτον ἠγάπας, τί τῷ περὶ πτωχείας διδάσκοντι ἐφοίτας; εἰ δὲ καὶ ἐφίλεις, ἵνα τί ἐπώλεις τὸν ἀτίμητον, προδιδούς εἰς μαιφονίαν. Φρίξον ἥλιε, στέναξον ἡ γῆ, καὶ κλονουμένη βόησον· Ἀνεξίκακε Κύριε δόξα σοι.

ἤχος πλ.α'

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Μυσταγωγῶν σου Κύριε τοὺς μαθητάς, ἐδίδασκες λέγων. Ὡ φίλοι, ὁρᾶτε, μηδεὶς ὑμᾶς χωρίσει μου φόβος· εἰ γὰρ πάσχω, ἀλλ' ὑπὲρ τοῦ κόσμου· μὴ οὖν σκανδαλίξεσθε ἐν ἐμοί· οὐ γὰρ ἤλθον διακονηῆναι, ἀλλὰ διακονῆσαι, καὶ δοῦναι τὴν ψυχὴν μου, λύτρον ὑπὲρ τοῦ κόσμου. Εἰ οὖν ὑμεῖς φίλοι μου ἐστε, ἐμὲ μιμεῖσθε· ὁ θέλων πρῶτος εἶναι, ἔστω ἔσχατος, ὁ δεσπότης, ὡς ὁ διάκονος· μέναιτε ἐν ἐμοί, ἵνα βότρυν φέρητε· ἐγὼ γὰρ εἰμι τῆς ζωῆς ἡ ἀμπελος.

Παναγιώτη Κηλτζανίδη

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε, τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρῶτ' ὃ ἐλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Ἀμήν.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. (γ')

Δόξα... Καὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Δόξα... Καὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γεννηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὅτι σοῦ ἔστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν

σύντομον

Ἦχος λ π ς

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.74*

Ο τε οι ε εν δο ξοι Μα θη ται εν τω νι
πτη ρι του δει πνου ε φω ω τι ζον το το τε Ι
ου ουδας ο δυσ σε βης φι λαρ γυ ρι αν νο ση σας
ε σκο ο τι ζε το και α νο μοις κρι ταις Σε
τον δι και ον κρι την πα ρα α δι δω σι βλε ε πε χρη

μα των ε ρα στα ^Δτον δι α ταυ τα ααγ χο νη χρη

η σα με νον ^ρφε ευ γε α χο ρε στον ψυ χην την Δι

δα σκα λωτοι οι αυ τα το ολ μη σα σαν ^ρο πε ρι

παν τας α γα θος Κυ ρι ε δο ξα ^χσοι οι οι οι ^ρ

Εἰς τὴν τριθέκτην

τροπᾶριον τῆς προφητείας

Ἦχος ᾠ Γα

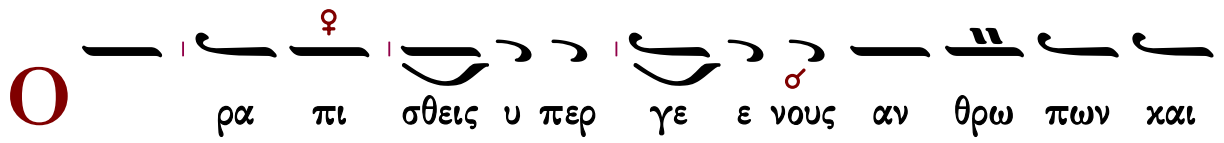
πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μ. Εβδομάς 2004 σ.104*

Ο ρα πι σθεις υ περ γε ε νους αν θρω πων και

μη η ορ γι σθεις ^χε λευ θε ρω σον εκ φθο ρας την

ζω ην η μω ων Κυ ρι ε και σω ω σον η μας ^ρ

Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν...

 ρα πι σθεις υ περ γε ε νους αν θρω πων και
 μη η ορ γι σθεις ε λευ θε ρω σον εκ φθο ρας την
 ζω ην η μω ων Κυ ρι ε και σω σον η μα α α ας

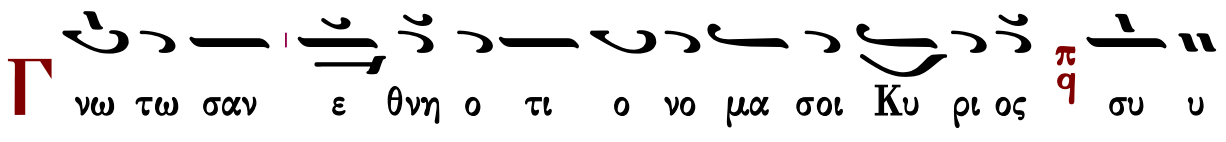
Προκείμενον ἤχος α', ψαλμὸς πβ' (82)

Γνώτωσαν ἔθνη, ὅτι ὄνομά σοι Κύριος· Κύριος·
 σὺ μόνος Ὑψιστος ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν. (πβ' 19)

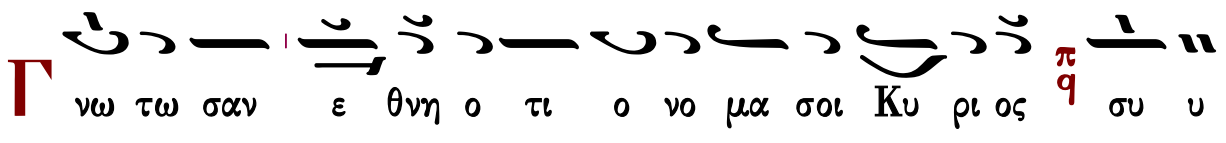
τὸ μέλος

Ἦχος Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
 Αντιφωνάριον 2009 σ.199*

 νω τω σαν ε θνη ο τι ο νο μα σοι Κυ ρι ος συ υ
 μο νος Ὑ ψιστος ε πι πα α σαν την γην (β')

• Ὁ Θεός, τίς ὁμοιωθήσεται σοι; μὴ σιγήσης μηδὲ καταπραΰνης, ὁ Θεός. πβ' 2

 νω τω σαν ε θνη ο τι ο νο μα σοι Κυ ρι ος συ υ
 μο νος Ὑ ψιστος ε πι πα α σαν την γη η η ην

Σοφία.

Πρόσχωμεν.

Κύριε, γνώρισόν μοι, καὶ γνώσομαι. Τότε εἶδον τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτῶν, ἐγὼ δὲ ὡς ἄρνιον ἄκακον ἀγόμενον τοῦ θύεσθαι, οὐκ ἔγνων, ἐπ’ ἐμὲ ἐλογίσαντο λογισμόν πονηρόν, λέγοντες. Δεῦτε, καὶ ἐμβάλωμεν ξύλον εἰς τὸν ἄρτον αὐτοῦ, καὶ ἐκτρίψωμεν αὐτὸν ἀπὸ γῆς ζώντων, καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ οὐ μὴ μνησθῇ ἔτι. Κύριε τῶν δυνάμεων, κρίνων δίκαια, δοκιμάζων νεφροὺς καὶ καρδίας, ἴδοιμι τὴν παρὰ σοῦ ἐκδίκησιν ἐν αὐτοῖς! ὅτι πρὸς σέ ἀπεκάλυψα τὸ δικαίωμα μου. Διὰ τοῦτο τάδε λέγει Κύριος ἐπὶ τοὺς ἄνδρας Ἀναθὼθ, τοὺς ζητοῦντας τὴν ψυχὴν μου, τοὺς λέγοντας· οὐ μὴ προφητεύσης ἐπὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου, εἰ δὲ μὴ, ἀποθάνῃ ἐν ταῖς χερσὶν ἡμῶν. Ἴδου ἐγὼ ἐπισκέψομαι ἐπ’ αὐτούς, οἱ νεανίσκοι αὐτῶν ἐν μαχαίρᾳ ἀποθανοῦνται, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῶν τελευτήσουσιν ἐν λιμῷ, καὶ ἐγκατάλειμμα οὐκ ἔσται αὐτῶν, ὅτι ἐπάξω κακὰ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν Ἀναθὼθ, ἐν ἐνιαυτῷ ἐπισκέψεως αὐτῶν. Δίκαιος εἶ Κύριε, ὅτι ἀπολογήσομαι πρὸς σέ, πλὴν κρίματα λαλήσω πρὸς σέ. Τί ὅτι ὁδὸς ἀσεβῶν εὐοδοῦται; εὐθύνῃσαν πάντες οἱ ἁθετοῦντες ἁθετήματα; ἐφύτευσας αὐτούς, καὶ ἔρριζώθησαν, ἔτεκνοποίησαντο, καὶ ἐποίησαν καρπόν, ἐγγὺς εἶ σὺ τοῦ στόματος αὐτῶν, καὶ πόρρω ἀπὸ τῶν νεφρῶν αὐτῶν. Καὶ σύ, Κύριε, γινώσκεις με, οἶδάς με, καὶ δεδοκίμακας τὴν καρδίαν μου ἐναντίον σου, ἄθροισον αὐτοὺς ὥσπερ πρόβατα εἰς σφαγὴν, ἄγνισον αὐτοὺς εἰς ἡμέραν σφαγῆς αὐτῶν, ἕως πότε πενθήσει ἡ γῆ, καὶ πᾶς ὁ χόρτος τοῦ ἀγροῦ ξηρανθήσεται ἀπὸ κακίας τῶν κατοικούντων ἐν αὐτῇ; ἠφανίσθησαν κτήνη καὶ πετεινά, ὅτι εἶπαν· οὐκ ὄψεται ὁ Θεὸς ὁδοὺς ἡμῶν, σοῦ οἱ πόδες τρέχουσι, καὶ ἐκλύουσί σε. Συναγάγετε πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, καὶ ἐλθέτωσαν τοῦ φαγεῖν αὐτήν. Ποιμένες πολλοὶ διέφθειραν τὸν ἀμπελῶνά μου, ἐμόλυναν τὴν μερίδα μου, ἔδωκαν τὴν μερίδα τὴν ἐπιθυμητὴν μου εἰς ἔρημον ἄβατον, ἐτέθη εἰς ἀφανισμόν ἀπωλείας, ὅτι τάδε λέγει Κύριος περὶ πάντων τῶν γειτόνων τῶν πονηρῶν, τῶν ἀπτομένων τῆς κληρονομίας μου, ἧς ἐμέρισα τῷ λαῷ μου τῷ Ἰσραὴλ. Ἴδου ἐγὼ ἀποσπῶ αὐτοὺς ἀπὸ τῆς γῆς αὐτῶν, καὶ τὸν Ἰούδαν ἐκβαλῶ ἐκ μέσου αὐτῶν, καὶ ἔσται μετὰ τὸ ἐκβαλεῖν με αὐτούς, ἐπιστρέψω καὶ ἐλεήσω αὐτούς, καὶ κατοικιῶ αὐτούς, ἕκαστον εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ, καὶ ἕκαστον εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ.

Σοφία.

Προκείμενον ᾠχος πλ.β΄ ψαλμός οε΄ (75)

Πρόσχωμεν.

Εὐξασθε, καὶ ἀπόδοτε Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν. (οε΄ 12)

ω η η μων ρ (β')

- Εὐ ξα σθε και α πο δο τε Κυ ρι ω τω Θε ω

 η μ ω ω ω ω ν

Ἐκτενὴς καὶ Ἀπόλυσις

Δόξα Πατρί. Καὶ νῦν. Κύριε ἐλέησον. (γ') Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ὁ δι' ὑπερβάλλουσιν ἀγαθότητα ὁδὸν ἀρίστην τὴν ταπεινῶσιν ὑποδείξας ἐν τῷ νῆφαι τοὺς πόδας τῶν Μαθητῶν καὶ μέχρι Σταυροῦ καὶ ταφῆς συγκαταβάς ἡμῖν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν ἡμῶν ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἁσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμεων ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἀννης, καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἀμήν.

ἐπιμέλεια

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης - Λουκάς Λουκά
Δημήτριος Παπαδόπουλος

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Ἀλληλούια

Γεωργίου Πρωγάκη

Ἦχος λ π ς Νη —²

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική Συλλογή
Εσπερινός, 1909 σ.195#

α μη η η ην ς

Ε κ νυκ τος ορ θρι ζει το πνευ μα μου προς σε ο Θε

ος ς δι ο τι φως τα προσ τα γμα τα σου ε πι τη ης

γης ς

Ἀλληλούια [ἄργον, μέλος ἀρχαῖον](#)

α α αλ λη η η η λου ου ι ι ι α ς

Α α α αλ λη η η η λου ου ου ι ι ι ι α ς

Α α αλ λη η η η λου ου ου ι ι ι ι

α

Δ ι και ο συ νην μα θε τε οι ε νοι κου

ουν τες ε πι ι τη η ης γης

α α αλ λη η η η λου ου ι ι ι α

Α α α αλ λη η η η λου ου ου ι ι ι ι α

Α α αλ λη η η η λου ου ου ι ι ι ι

α

Ζ η λος λη ψε ται λα ον α παι δευ τον και νυν

πυρ τους υ πε ναν τιους ε δε ται

α α αλ λη η η η λου ου ι ι ι α

Α α α λ λ η η η η λου ου ου ι ι ι ι α

Α α α λ λ η η η η λου ου ου ι ι ι ι

α

Π ρο σθες αυ τοις κα κα Κυ ρι ε προ σθες αυ

τοις κα κα τοις εν δο ο ξοις της γης

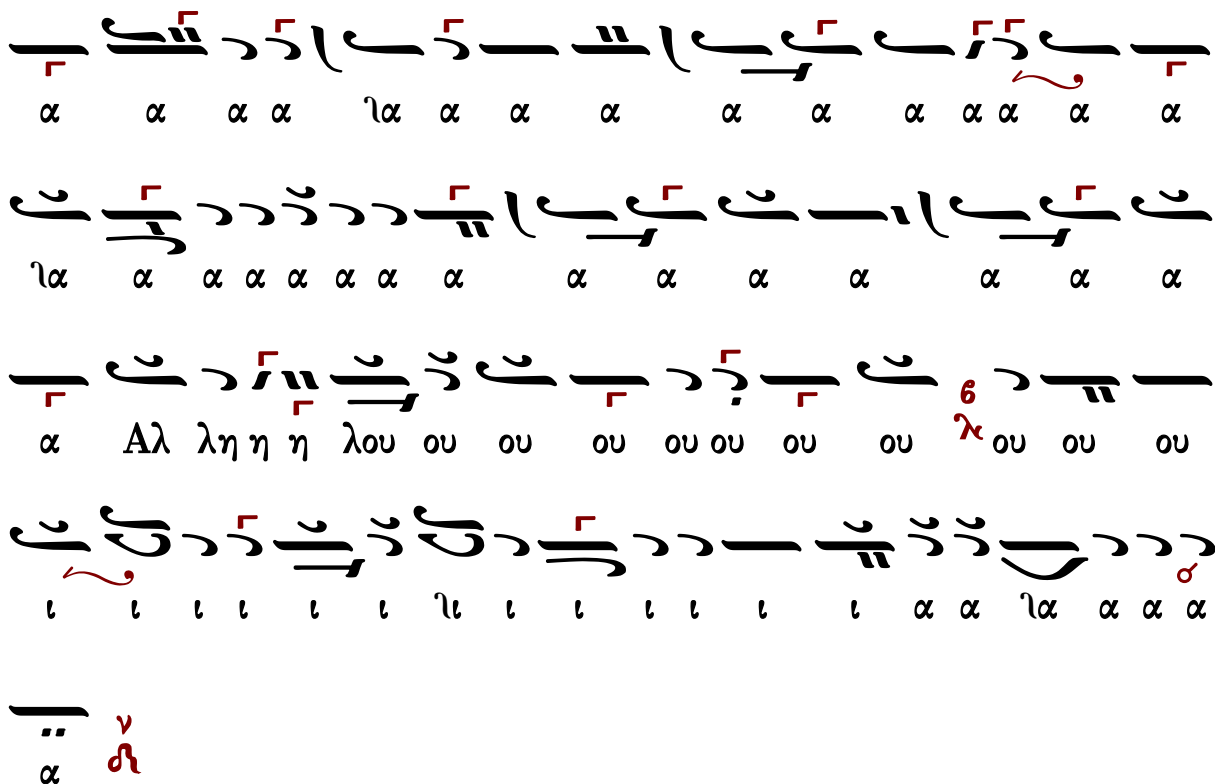
Α α α λ λ η η η η λου ου ι ι ι α

Α α α λ λ η η η η λου ου ου ι ι ι ι α

Α α α λ λ η η η η λου ου ου ι ι ι ι

α

α ια α α α αλ λη η η η η η η η
 η η η η η η η ιη η η η η λου ου ου ου
 ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ι ι ρ ι ι
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι χι ι ι
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 α α α α α α ια α α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α Αλ λη
 λου ου ου ου ου ου χου ου ου ου ιου ου ου ου
 ου ι η ι ι ι ι ι ι α α α α α α

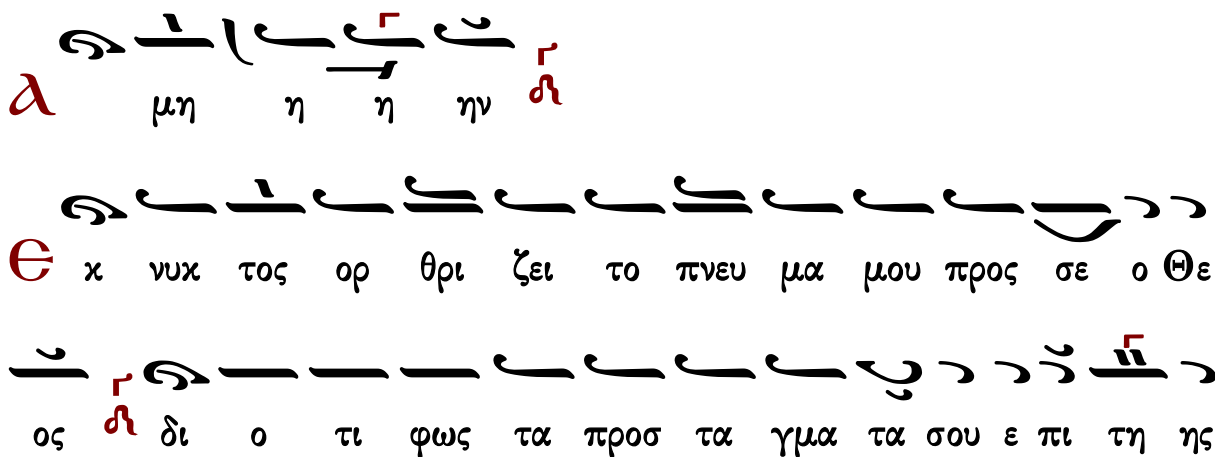

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης [ἐπιστροφή](#) Λουκάς Λουκά

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος λ ρι —²

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.3*

γης

Ἀλληλούια ἄργόν, μέλος ἀρχαῖον

α α αλ λη η η η η η λου ου ι ι

ι α Α α α α αλ λη η η η η η λου ου

ι ι ι α Α α αλ λη η η η λου ου

ου ου ι ι ι ι α

ι και ο συ νην μα θε τε οι ε νοι κου

ουν τες ε πι ι τη η ης γης

α α αλ λη η η η η η λου ου ι ι

ι α Α α α α αλ λη η η η η η λου ου

ι ι ι α Α α αλ λη η η η λου ου

ου ου ι ι ι ι α

η λος λη ψε ται λα ον α παι δευ τον και νυν

η λος λη ψε ται λα ον α παι δευ τον και νυν

πυρ τους υ πε ναν τιους ε δε ται

πυρ τους υ πε ναν τιους ε δε ται

α α αλ λη η η η η η λου ου ι ι

ι α Α α α α αλ λη η η η η η λου ου

ι ι ι α Α α αλ λη η η η λου ου

ου ου ι ι ι ι α

προ σθες αυ τοις κα κα Κυ ρι ε προ σθες αυ

προ σθες αυ τοις κα κα Κυ ρι ε προ σθες αυ

τοις κα κα τοις εν δο ο ξοις της γης

α α αλ λη η η η η η λου ου ι ι

ι α α Α α α α αλ λη η η η η η η λου ου

ι ι ι α Α α αλ λη η η η λου ου

ου ου ι ι ι ι α

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης

[τροπάριο](#)

Λουκάς Λουκά

ἀλληλούια, ἄργον

μέλος ἀρχαῖον

Ἦχος λ ϝ Νη

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.173*

α ια α α α αλ λη η η η η η η η

η η η η η η η η η η η η η η η η

η λου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

Γεωργίου Πρωγάκη

βης ϕι λα α αρ γυ υ υ ρι ι ι ι ι α α

α α αν νο ση η η η η η η σα α ας ε ε

σκο ο ο τι ι ι ζε ε σκο τι ι ζε ε το και

α νο μοι οι οις χρι ι ται αι αι αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αις σε τον δι ι ι ι και

ο ον χρι τη η η η ην πα α ρα α δι ι δω

πα ρα δι ι δω ω σι βλε πε ε ε χρη η μα

α α α α τω ω ω ω ω ωων ε ε ε

ε ε ρα α α ε ε ρα α στα τον δι ι ι ι

α α τα α α αυ τα α αγ χο ο ο ο ο

νη η η η χρη η η σα α α με ε ε ε ε ε

νον ρευ γε ε ε α α χο ο ο ο ο ρε ε

ε ε ε ε στο ο ο ο ον ψυ υ υ υ υ υ υ

χην την Δι ι ι ι δα α σκα α α α λω ω τοι

α α α α αυ τα α το ολ μη η σα α τολ μη η σα

α σα α α α αν ο πε ε ρι παν τα α α ας α α α

α α α γα α θο ο ο ος Κυ ρι ι ε ε δο

ο ξα α α α σοι οι οι οι

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ

μα τι τὸ αὐτὸ

Ο τε ε ε ε οι οι οι οι οι ε εν δο ο ξοι

Μα α α α α θη η η η μα α θη η ται αι

αι αι αι αι αι αι αι εν τω ω ω ω νι ι πτη η

η η η η η η η ρι ι ι ι ι του Δει ει

ει ει ει ει ει ει πνου ου ου ε ε ε ε φω ω

ω τι ι ι ζο ε φω τι ι ζο ον το το τε ε ε

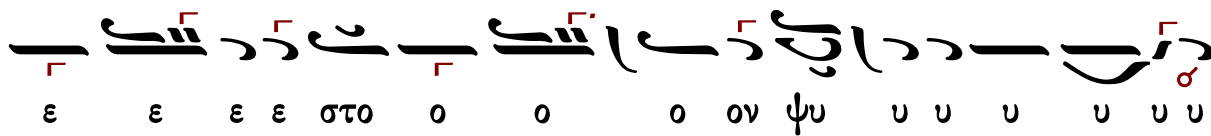
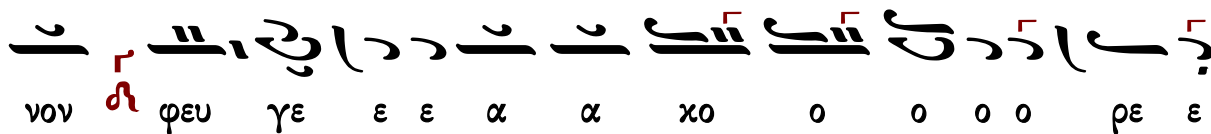
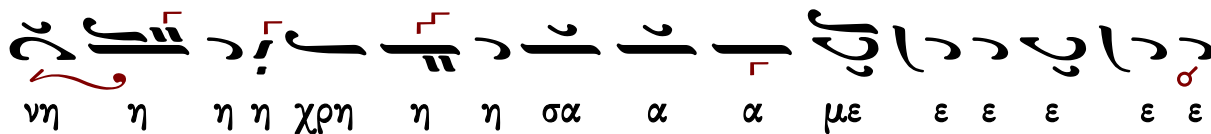
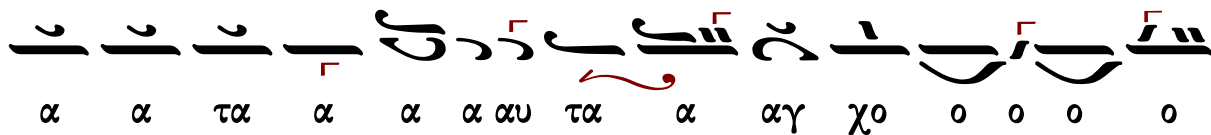
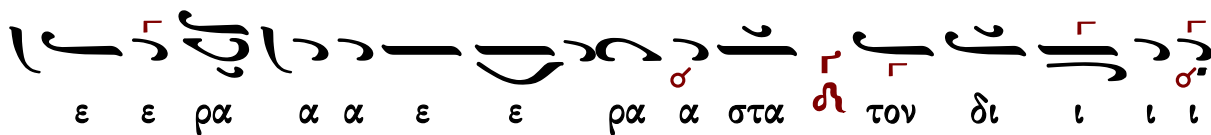
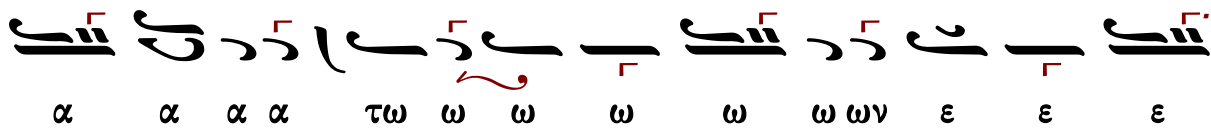
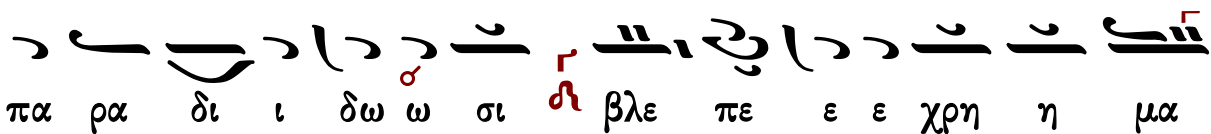
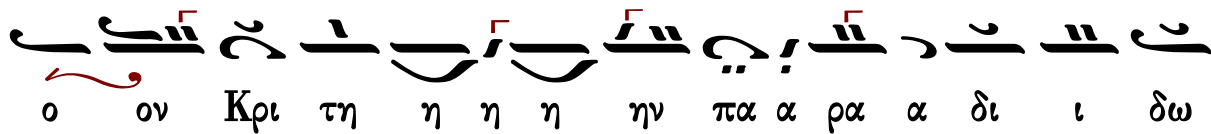
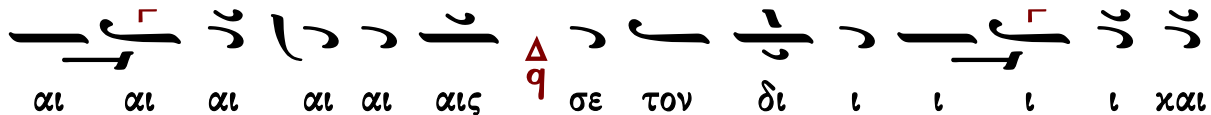
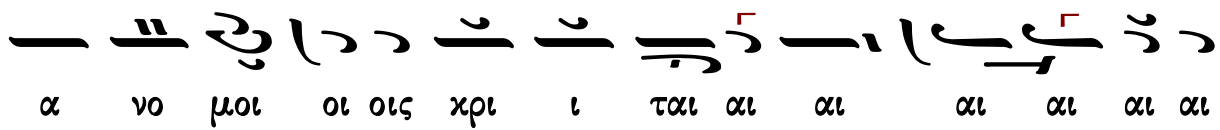
Ι ι ου ου ου ου ου δα α α α α α ας

ο ο ο δυ υ υ υσ σε ε ε ο δυσ σε ε

βης φι λα α α αρ γυ υ υ ρι ι ι ι ι α α

α α αν νο ση η η η η η η σα α ας ε ε

σκο ο ο τι ι ι ζε ε σκο τι ι ζε ε το και

χην την Δι ι ι ι δα α σκα α α α λω ω τοι

α α α α αυ τα α το ολ μη η σα α τολ μη η σα

α σα α α α αν ο πε ε ρι παν τα α α ας α α α

α α α γα α θο ο ο ος Κυ ρι ι ε ε δο

ο ξα α α α σοι οι οι οι τὸ τέλος

* Κυ ρι ι ι ι ι ι ι ι ι ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε δο ο ο ο ο ξα α α α ια α α

σοι οι οι οι οι οι οι ν

σύντομο Ἦχος λ π ς 2

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική Συλλογή
Εσπερινός 1909 σ.220*

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

O τε οι εν δοξοι Μαθηται εν τω νι πτηρι του

δει πνου ε φω ω τι ζοον το το τε I ου δας ο δυσ σε

βης φι λαρ γυ ρι αν νο ση σας ε σκο ο τι ζε ε το

και α νο ο μοις κρι ταις σε τον δι και ον κρι την

πα ρα α δι δω ω σι βλε πε χρη μα των ε ρα στα τον

δι α ταυ τα αγ χο νη χρη η σα με ε νον φευ γε α κο

ρε στον ψυ χην την δι δα σκα λωτοι αυ τα το ολ μη σα α

σαν ο πε ρι παν τας α γα θος * Κυ ρι ε ε

 δο ξα α σοι

* Δ⁹ Κυ υ ρ ι ε δο ξ α σο ι ο ι ο ι ο ι ο ι ο ι ο ι

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης

Εὐαγγέλιον

Λουκᾶς Λουκᾶ

Γεωργίου Παιδεστηνοῦ

δὶς μὲν ἀργῶς, ἅπαξ δὲ συντόμως.

Ἦχος λ π ς —²

Γεωργίου Παιδεστηνοῦ
Ἡ Αγία κ' Μ. Εβδομάς
1884 σ.140*

Ο υ ς ε ε ε ο ι ο ι ο ι ε ε ε εν δο ξ ο ι ο ι

ο ι ο ι ο ι Μα α α α θ η η τ αι αι αι αι αι αι

αι αι ε εν τω ω ω ν ι ι π τ η η η η η η

η η ρ ι ι ι Δ⁹ του Δ ει ει ει ει ει ει ει ει

π ν ου ου ε ε φω ω τι ι ι ζ ο ε φω τι ι ζ ο

ον το το ο τε ε ε Ι ι ου ου ου ου ου

δα α α α α ας ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

σε ε ο δυσ σε ε ε βης φι λαρ γυ υ ρι ι ι ι

α α α αν νο ση η η η η η η η η

σας ε ε σκο ο τι ι ι ζε ε σκο τι ι ζε ε το

και α νο ο μοι οι ος κρι ι ται αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αις σε τον δι ι ι ι

ι ι ι και αι ον Κρι τη η η η η η η η η πα α

ρα α δι ι δω πα ρα δι ι δω ω σι βλε ε ε

πε ε ε χρη η μα α α α α τω ω ω ω

ω ω ν ε ε ε ε ε ρα α α ε ρα α α στα τον

δι ι ι ι α α τα α α αυτα α α α

α γ χ ο ο ο ο ο ο ο ν η η χ ρ η η σ α α α με χ ρ η

σ α α με ε ν ο ν φ ε ε ε υ γ ε ε ε α α α χ ο ο

ο ο ο ρ ε ε ε ε ε ε σ τ ο ο ο ο ν ψ υ υ

υ υ ψ υ υ υ χ η ν τ η ν Δ ι ι ι ι δ α α α σ α α

α λ ω ω ω τ ο ι α α α α α α α υ τ α α τ ο ο λ μ η

η σ α τ ο λ μ η η σ α α σ α α α α ν ο π ε ε ρ ι π α ν

τ α α α α ς α α α α α α γ α α θ ο ο ο ο ο ς

Κ υ ρ ι ι ι ι ε ε ε δ ο ο ο ξ α α α α σ ο ι

Δ ο ξ α Πα τ ρ ι και Υ ι ω και α γ ι ω Π νευ

μα τι

τὸ αὐτό

O
τε ε ε ε οι οι οι ε ε εν δο ξοι οι
οι οι οι Μα α α α θη η ται αι αι αι αι αι αι
αι αι αι εν τω ω ω νι ι πτη η η η η η η
η η ρι ι ι ι του Δει ει ει ει ει ει ει ει
πνου ου ου ε ε φω ω τι ι ι ζο ε φω τι ι ζο
ον το το ο τε ε ε Ι ι ου ου ου ου ου
δα α α α α ασ ο ο ο δυ υ υ υ υ υ
σε ε ο δουσ σε ε ε βης φι λαρ γυ υ ρι ι ι ι
α α α αν νο ση η η η η η η η η
σας ε ε σκο ο τι ι ι ξε ε σκο τι ι ξε ε το

και α νο ο μοι οι ος χρι ι ται αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αις σε τον δι ι ι ι

ι ι ι και αι ον Kρι τη η η η η η η ην πα α

ρα α δι ι δω πα ρα δι ι δω ω σι βλε ε ε

πε ε ε χρη η μα α α α α τω ω ω ω

ων ε ε ε ε ε ρα α α ε ρα α α στα τον

δι ι ι ι α α τα α α αυτα α α α

α γ χο ο ο ο ο ο ο νη η χρη η σα α α με χρη

σα α με ε νον φε ε ευ γε ε ε α α α χο ο

ο ο ο ρε ε ε ε ε ε στο ο ο ο ον ψυ υ

υ υ ψυ υ υ χην την Δι ι ι ι δα α α σκα α

α λω ω ω τοι α α α α α α αυ τα α το ολ μη

η σα τολ μη η σα α σα α α αν ο πε ε ρι παν

τα α α ας α α α α α α γα α θο ο ο ο ος

Κυ ρι ι ι ι ε ε ε δο ο ο ξα α α α σοι

ἕτερον σύντομον μετενεχθέν
ἐκ τῆς ἀρχαίας παρὰ
Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ

Ἦχος λ ϝ Νη

Ἡ Αγία κ' Μ. Εβδομάς
Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ
1884 σ.142*

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

Ο τε οι εν δοξοι Μα θη ται εν τω Νι πτη ρι του Δει

πνου ε φω ω τι ζο ον το το τε Ι ου ου δας ο δυσ

σε βης φι λαρ γυ ρι αν νο ση σας ε σκο ο τι ζε ε
το και α νο ο ο μοις κρι ταις σε τον δι και ον
Κρι την πα ρα α δι δω ω σι βλε πε χρη μα των ε ρα στα
τον δι α ταυ τα αγ χο νη χρη η σα με ε νον φευ γε α
κο ο ρε στον ψυ χην την Δι δα σκα λωτοι αυ τα το ολ μη
σα α σαν ο πε ρι παν τας α γα θος Κυ ρι ε ε
δο ξα α σοι οι οι οι οι οι οι οι οι

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης

Εὐαγγέλιον

Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος λ ρι

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.72*

Ο τε ε ε ε ε οι οι οι οι οι οι εν δο

ο ο ξοι Μα α α α α θη η η η Μα

α θη ται αι αι αι αι αι αι αι αι αι ε ε εν

τω ω ω νι πτη η η η η η η η ρι ι ι

ι ι του δει ει ει ει ει ει ει ει πνου ου ου ε ε

φω ω ω ω τι ι ι ζο ε φω τι ι ζον το το

τε ε ε Ι ι ι ου ου ου ουου δα α α

α α ας ο ο ο δυ υ υ υ υς σε ε ο ο

δυσ σε ε ε βης φι λα α αρ γυ ρι ι ι ι ι ι

α α α α αν νο ση η η η η η η η σα

α ας ε ε σκο ο ο ο τι ι ξε ε σκο τι ι ξε

το και α νο ο μοι οι ος χρι ι ι ται αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αις σε τον δι ι

ι ι ι και αι ο ον χρι τη η η η ην πα α

ρα α α α δι ι δω πα ρα δι ι δω σι βλε πε ε

ε χρη η η μα α α α α τω ω ω ω ω

ων ε ε ε ε ε ρα α α ε ε ρα στα

τον δι ι ι ι α τα α α α α αυ τα α αγ χο

ο ο ο ο νη η η η η η χρη σα με ε χρη σα α

με νον φευ γε ε ε α α α χο ο ο ο ο

ρε ε ε ε ε ε στο ο ο ο ον ψυ υ υ ψυ

υ υ χην την Δι ι ι ι δα σκα α α α α α

λω ω τοι α α α α αυ τα α το ο ο ολ μη η

σα α τολ μη η σα σα α α α αν ο πε ρι παν

τα α α α ας α α α α α α γα α θο ο ο

ος Κυ ρι ι ι ι ι ι ε δο ξα α α σοι

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ

μα τι τὸ αὐτὸ

Ο τε ε ε ε ε οι οι οι οι οι οι εν δο

ο ο ξοι Μα α α α α θη η η η Μα

α θη ται αι αι αι αι αι αι αι αι αι ε ε εν

τω ω ω νι πτη η η η η η η ρι ι ι

ι ι του δει ει ει ει ει ει ει ει πνου ου ου ε ε

φω ω ω ω τι ι ι ζο ε φω τι ι ζον το το

τε ε ε Ι ι ι ου ου ου ου ου δα α α

α α ας ο ο ο δυ υ υ υ υς σε ε ο ο

δυσ σε ε ε βης φι λα α αρ γυ ρι ι ι ι ι ι

α α α α αν νο ση η η η η η η η σα

α ας ε ε σκο ο ο ο τι ι ξε ε σκο τι ι ξε

το και α νο ο μοι οι οις κρι ι ι ται αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αις σε τον δι ι

ι ι ι και αι ο ον χρι τη η η η ην πα α

ρα α α α δι ι δω πα ρα δι ι δω σι βλε πε ε

ε χρη η η μα α α α α τω ω ω ω ω

ων ε ε ε ε ε ρα α α ε ε ρα στα

τον δι ι ι ι α τα α α α α αυ τα α αγ χο

ο ο ο ο νη η η η η η χρη σα με ε χρη σα α

με νον φευ γε ε ε α α α χο ο ο ο ο

ρε ε ε ε ε ε στο ο ο ο ον ψυ υ υ ψυ

υ υ χην την Δι ι ι ι δα σκα α α α α α

λω ω τοι α α α α αυ τα α το ο ο ολ μη η

σα α τολ μη η σα σα α α α αν ο πε ρι παν

τα α α α ας α α α α α α γα α θο ο ο

ος Κυ ρι ι ι ι ι ε δο ξα α α σοι

σύντομον

Ἦχος λ π ς

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.74*

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

Ο τε οι ε εν δο ξοι Μα θη ται εν τω νι

πτη ρι του δει πνου ε φω ω τι ζον το το τε Ι

ου ου δας ο δυσ σε βης φι λαρ γυ ρι αν νο ση σας

ε σκο ο τι ζε το και α νο μοις κρι ταις Σε τον

δι και ον κρι την πα ρα α δι δω σι βλε ε πε χρη μα των

ε ρα στα τον δι α ταυ τα α αγ χο νη χρη η σα με

νον φε ευ γε α κο ρε στον ψυ χην την Δι δα σκα λω

τοι οι αυ τα το ολ μη σα σαν ο πε ρι παν τας α

γα θος Κυ ρι ε δο ο ξα α σοι

το τέλος Κυ ρι ε δο ξα σοι οι οι οι

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης

Εὐαγγέλιον

Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἐξαποστειλάριον

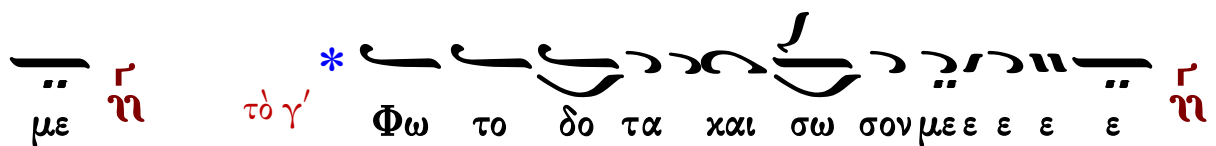
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Γα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.201#

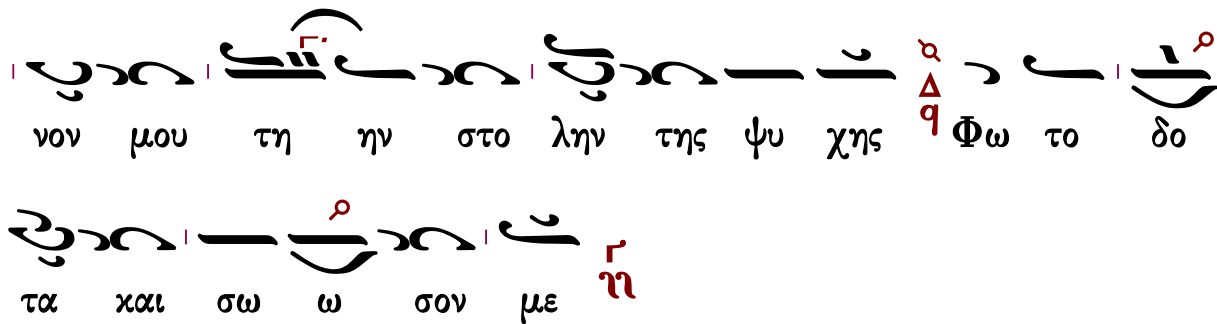
Τον νυμ φω να σου βλε ε ε πω ω ω ω ω Σω

τηρ μου κε κο σμη με νον και εν δυμα ουκ ε ε

ἤχος Γα

ι να εισ ε ελ θω ε εν αυ τω λαμ πρυ

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης

[Αἶνοι](#)

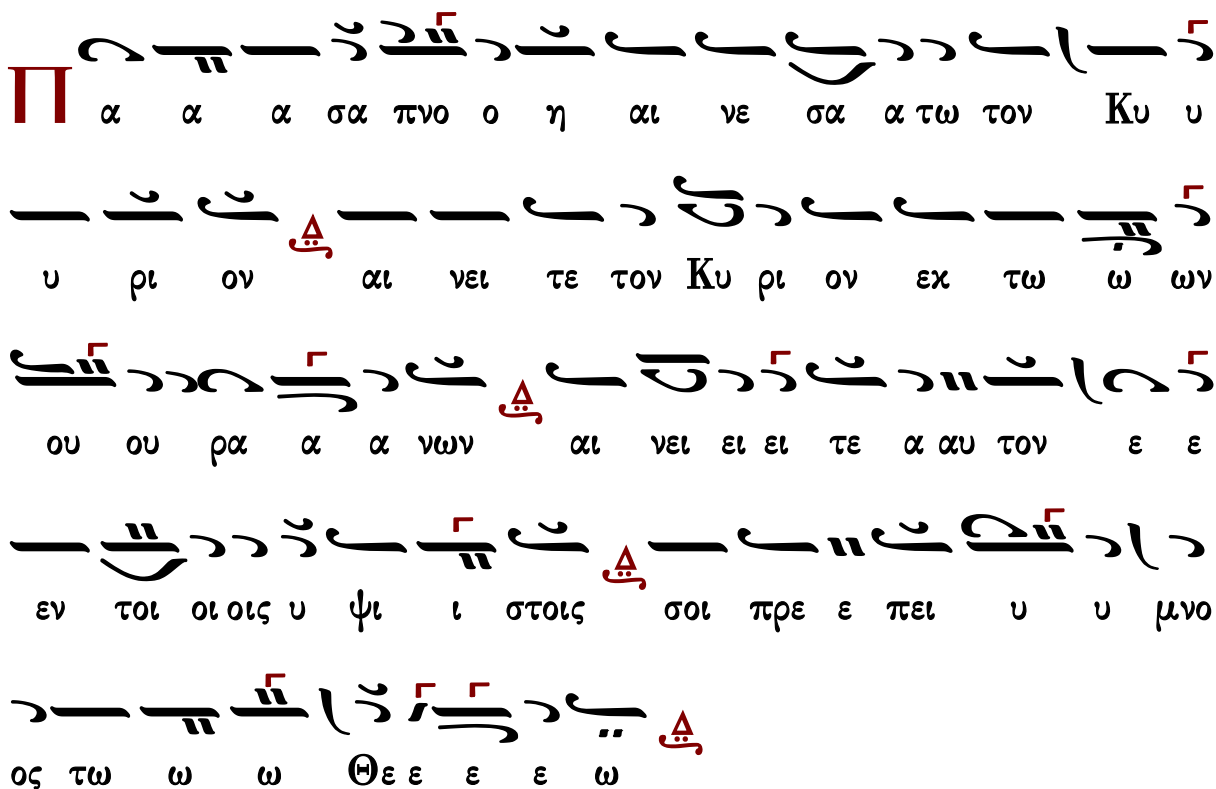
Λουκᾶς Λουκᾶ

Αἶνοι

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Δε

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ἀναστασμάταριον 1905 σ.86#

[Αἰνεῖτε ἄργον Ἰακώβου Πρωτοψάλτου](#)

 ι νει τε α αυ το ον πα α αν τες οι αγ γε ε λοι α αυ
 του αι νει τε αυ τον πασαι αι δυ να α α μει
 εις α α αυ του σοι πρε ε πει υ υ μνο ος τω ω
 ω Θ ε ε ε ε ω

[στιχολογία](#)

[ιδιόμελα](#)

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου

ἤχος Δε

Πανδέκτη-Ορθρος
1851 σ.525*

 α α α α α σα πνο ο η η η η η η η
 αι νε σα α α α α α α α τω ω ω ω ω λω ω ω
 ω το ο ο ο ον Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ι ι ι
 ι ο ο ο ο ο ον αι νει ει ει ει ει ει λει ει ει ει

τε τον Κυ υ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι ι

ι ι ι ον εκ τω ω ω ω ων ου ρα α νω ω ω ω

ω ω ω ω ω ων αι νει ει ει ει ει ει λει ει ει ει

τε α α α α α α α αυ το ον ε εν τοι οι

οι οι οι οισ υ ψι ι ι ι ι στοι οι οι οισ σοι οι οι

οι πρε ε ε ε ε λε ε ε σοι πρε ε ε ε πει υ

μνο ος τω ω ω ω ω ω ω ω ω λω ω ω ω ω Θε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε υ υ μνος τω ω ω ω

ω Θε ω

Α ι νει ει ει ει ει ει λει ει ει ει τε α α α

α α α α α αυ το ον πα α α α α α αν τε

ε ε ε ε λε ε ε ες οι οι α α αγ γε ε ε ε ε

λοι α αυ του ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου αι νει

ει ει ει ει λει ει ει ει τε α α α α α α α αυ

το ον πα α α α α α α σαι αι αι αι αι ιαι

αι αι αι αι δυ υ να α α μει ει ει ει εις α α αυ

του ου ου ου ου ου ου ου ου ου σοι οι οι οι πρε ε ε ε

ε λε ε ε σοι πρε ε ε πει υ υ μνο ς τω ω ω ω

ω ω ω ιω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ε ε ε ε υ υ μνος τω ω ω ω ω Θε ω ω ω

στιχολογία

ιδιόμελα

στιχηρά ιδιόμελα

Παναγιώτη Κηλτζανίδη

Ἦχος Δε

Παναγιώτη Κηλτζανίδη
Τριώδιον 1886 σ.192*

Α ι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ

του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της με

γα λω συ νης α αυ του

C υν τρε χει λοι οι πον το συν ε ε ε δρι ο ον

τω ω ων Ι ι ι ου δαι αι ων ι να τον Δη μι ου

ουρ γον και Κτι στην των α α πα α αν των Πι λα τω ω

ω πα α α ρα δω ω ση ω τω ων α α α νο

ο ο μων ω τω ων α α α πι ι ι στω ων ο τι τον

ερ χο μενον χρι ναι ζων τας και νε εκρους ει εις χρι σι ι

ι ιν ευ τρε ε πι ι ι ι ζου ου ου ου σι τον

ι ω με ε ε νο ο ον τα α πα α α θη προς

πα θος ε ε ε τοι μα α α ζου ου ου ου σι Κυ ρι

ε μα κρο θυ υ με με γασου το ε λε ο ος δο ο

ο ο ξα α α α σοι

αι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος αι

νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ι ω ω ω και αι

αι κι θα α ρα

ου δας ο πα ρα α νο μος Κυ υ υ ρι

ε ο βα ψας εν τω δει ει ει πνω ω ω την χει ει ρα

εν τω τρυ βλι ω ω με ε τα α α σου εξ ε τει

νεν α νο μω ωστας χει ει ρας του λα βει ει ν αρ γυ

υ υ υ ρι ι ι ι α και ο του μυ ρου λο γι σα

με νος τι μην σε τον α τι ι μη η τον ουκ ε φρι ξε

ε πω ω ω λη η ησαι ο τους πο δας υφ α πλωσας

ε πι το νι ι ψαι αι αι το ο ον Δε σπο ο την

κατ ε φι λη σε δο λι ως εις το προ δου ναι αι αι τοι

οι οις α α νο ο ο μοις χο ρου δε Α πο στο ο ο

λω ων ρι ι ι φεις και τα τρι α κον τα ρι

ι ψας αρ γυ υ υ ρι α σου την τρι η με ε ρον

Α να α στα α α σι ι ι ν ου κ ει ει δε δι

ης ε λε η η σο ο ον η η η η μας

Α ι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω αι

νει τε αυ τον εν χορ δαι αις και αι αι ορ γα α

νω

ου δας ο προ δο της δο λι ο ος ων δο λι ω

φι λη μα τι παρ ε δω κε τον Σω τη η ρα Κυ υ

υ ρι ον τον Δε σπο την των α παν των ως δου λον πε

ε ε πρα κε ε τοι οι οις πα α α ρα α νο ο ο μοις

ως προ βα τον ε πι σφα α γη η ην ου τως η η η

κο ο ο λου ουου ου ου θει ο α μνος ο του Θε ου

ο Υι ο ος ο ο του ου Πα α τρος ο μο ο νος πο

λυ υ ε ε ε ε λε ε ε ε ος

Α ι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η

χοις αι νει τε αυ τον εκ κυμ βα λοις α λα λα

γμου πα σα πνο η αι νε σα α τω τον Κυ υ υ

ρι ι ι ον

ου δας ο δου λος και δο λι ος ο μα θη τη

ης και ε πι ι ι βου λος ο ο φι ι λοος και

δι α α α α βο ο ο ο λος εκ των ερ γω ω

ων α α α πε φα αν θη η κο λου θει γαρ τω Δι δα α

σκα α α λω και κααθ ε α αυ τον ε με λε ε ε

τη σε ε τη η ην προ ο ο δο σι ι αν ε λε γεν

ε εν ε ε α α αυ τω πα ρα δω ω ω σω του ου

τον και κερ δη η η σω τα συν α χθε ε εν τα χρη

η μα α α τα επ ε ζη τει δε και το μυ ρο ο ο ν

πρα θη η ναι και τον Ι η η σου ου ουν δο λω κρα

α α τη θη η η η η ναι απ ε δω κεν α σπα σμον παρ

ε ε ε ε δω κε ε το ο ο ον Χρι ι ι ι στον

και ως προ βατον επι σφα α γην ου ου τω ω ως η

η η κο λου ου θει ο μο νος ευ σπλα αγχος και φι ι

λα α αν θρω ω ω προς

Ἦχος Δι

Παναγιώτη Κηλιτζανίδη
Τριώδιον 1886 σ.196*

Δ ο ο ξα Πα τρι ι ι ι και Υι ω και α γι ι ω

Πνε ε ευ μα τι

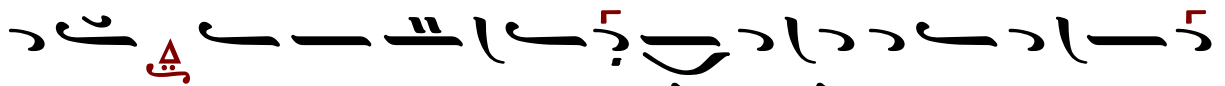
Κ αι νυ υν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω ω ω ω νων α μην

Ο ν ε κη η ρυ υ ξεν Α α μνον Η η η σα ι ι ας

ερ χεται ε πι σφα γη ην ε κου ου ου ουου σι ι ι

ι ον και τον νω το ον δι ι δω ω σιν εις μα α

α α στι ι ι ι γας τας σι α γο νας εις ρα

πι ι ι σμα τα το δε προ σωπον ουκ α α πε ε

στρα α φη α πο αι αι σχυ υ νης ε ε εμ πτυ σμα α α α

α των θα να τω δε α σχη μο νι κα α α α τα δι

κα α α α ζε ε ε ε ται παν τα ο α να μα

αρτη η τος ε κου σι ως κα τα δε ε ε χε ται ι να

πα σι δω ρη ση η ται την εκ νε κρω ων α α να α

α α στα α α α σιν σι ι ι ι ν

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης

[Σοὶ δόξα πρέπει](#)

Λουκάς Λουκά

Ἦχος Δι

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.65*

Α ι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ

του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της με

γα λω συ νης α αυ του

C υν τρε χει λοι πον το συν ε δρι ον των Ι ι ι ου

δαι αι ων ι να τον δη μι ουρ γον και κτι στην των

α α πα α αν των Πι λα τω πα α α ρα α δω ω ω

ση ω των α α α νο ο ο μω ων ω τω ω

ω ων α α α πι ι ι στω ων ο τι τον ερ χο με

νον χρι ναι ζω ωντας και νε κρους ει εις χρι σι ι ι ι ν

ευ τρε πι ι ι ζου ου ου σι τον ι ω με

νο ο ο τα πα α θη προς πα θος ε ε ε τοι μα α

α ζου ου ου σι Κυ ρι ε μα κρο θυ υ υ με με

γασου το ε λε ε ο ος δο ο ο ξα α α σοι

ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος αι

νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ι ω ω ω και αι

αι κι θα α ρα

ου δας ο πα ρα α νο μος Κυ υ υ ρι ε

ο βα ψας εν τω δει πνω ω ω ω την χει ει ρα εν

τω τρυ βλι ι ι ω με ε τα α σου ου ε ξε τει νεν

α νο μω ω ως τας χει ει ρας του λα βει ει ν αρ γυ

υ υ ρι ι ι α και ο του μυ ρου λο γι

σα με νος τι μην σε τον α τι μη η τον ουκ ε φρι

ξε ε πω ω ω λη η η σαι αι ο τους πο δας

υ φα πλω σας ε πι τω νι ψαι το ο ον Δε σπο ο

την κα τε φι λη σε δο λι ως εις το προ δου ναι

τοι οι οις α α νο ο ο μοις χο ρου δε Α πο στο

ο ο λων ρι ι φεις και τα τρι α κοντα ρι ι ψας

αρ γυ υ υ ρι α σου την τρι η με ε ρον Α να

στα σι ι ν ουκ ει ει δε δι ης ε λε ε η η

σο ο ον η η η μας

Α ι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω αι

νει τε αυ τον εν χορ δαι αις και αι αι ορ γα α

νω

ου δας ο προ δο της δο ο ο λι ος ων δο

λι ω φι λη μα τι πα ρε δω κε τον Σω τη η ρα

Κυ υ υ ρι ι ι ον τον Δε σπο την των α α

πα α αν των ως δου λον πε πρα κε τοις πα α α ρα νο

ο ο μοις ως προ βα τον ε πι σφα γη η η ην

ου ου τω ως η η χο λου ου ου θει ο α μνο

ος του Θε ου ο Υι ο ος ο ο του Πα τρος ο μο

ο νος πο ο λυ υ ε ε ε λε ε ε ος

Α ι νει τε αυ τον εν κυμ βα λους ευ η

χοις αι νει τε αυ τον εκ κυμ βα λους α λα λα

γμου πα σα πνο η αι νε σα α τω τον Κυ υ υ

ρι ι ι ον

ου δας ο δου λος και δο λι ος ο μα θη τη ης

και ε πι ι ι βου λος ο φι ι λο ος και δι

α α α βο ο ο λος εκ των ερ γων α α α πε

φα αν θη η κο λου θη γαρ τω Δι δα α σκα α α λω

και καθ ε αυ τον ε με λε τη σεν την προ ο ο δο

σι ι αν ε λε γε ε εν εν ε ε α αυ τω ω πα ρα

δω ω ω σω του ου τον και κερ δη η η σω τα συ να χθε

εν τα χρη η μα τα ε πε ζη τει δε και το μυ

ρο ο ον πρα θη η ναι και τον Ι η σου ου ουν δο

ο λω ω κρα α τη θη η η ναι α πε δω κεν α

σπα σμον πα ρε ε ε δω κε το ο ον Χρι ι ι

στον και ως προ βα τον ε πι σφα γη η η ην ου ου

τω ως η η κο λου ου ου θει ο μο νος ευ

σπλααγχνος και φι ι λα α αν θρω ω ω προς

Δ ο ο ξ α Πα τρι ι ι ι και Υι ω και α γι ι ω

Πνε ε ευ μα τι

Κ αι νυ υν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω ω ω ω νων α μην

Ο ν ε κη ρυ ξεν Α μνον Η η η σα ι ι ας ερ

χεται ε πι σφα γη ην ε κου ου ου σι ι ι ον

και τον νω ω τον δι ι δω ω σιν εις μα α α στι ι

ι γας τας σι α γο νας εις ρα πι ι ι

σμα τα το δε προ σω πον ουκ α α πε ε στρα φη α

πο αι αι σχυ υ νη ης ε εμ πτυ σμα α α των

θα να τω δε α σχη μο νι κα α α α τα δι κα α
 α ξε ε ε ται παν τα ο α να μαρ τη η τος ε
 κου σι ι ω ως κα τα δε ε ε χε ε ε ται ι
 να πα σι δω ρη ση η ται την εκ νε κρω ων Α α να
 α α * στα α α σιν

* στα α α α σι ι ι ι ν

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης

Σοὶ δόξα πρέπει

Λουκᾶς Λουκᾶ

Εἰς τὸν στίχον

Παναγιώτη Κηλητζανίδη

Ἦχος λ̣ π̣ ρ̣ Νη

Παναγιώτη Κηλητζανίδη
Τριῶδιον 1886 σ.197*

C η με ρον το κα τα του Χρι ι στου πο νη ρον συν
 η η χθη συ υν ε ε ε ε δρι ι ι ι ον και

κατ αυ του κε να α ε βουου ου λευ σα α το πα ρα

δου ναι Πι ι λα α α τω εις θα να τον τον α α νε ε

ε ευ θυ υ υ υ νον ση με ε ρον την των χρη η μα

τω ων α αγ χο ο ο νη ην Ι ου δας ε αυ τω

πε ε ρι ι τι ι ι θη η η η σι και στε ρει ται

καατ α ααμ φω ζω ης προ οσ και αι αι αι ρου ου ου

και αι αι θει ει ει ει ας ση με ρον Κα ι α

φας α κων προ φη η τε ε ευ ει συ υμ φε ε ε ε ρει ει

λε ε ε γων υ περ του λα ου ου ου ε ε να α

α α πο ο ο λε ε ε ε σθαι ηλ θε ε γαρ υ περ

των α μαρ τι ω ν η μω ν του πα α θειν ι ι

να η η μας ε λε ευ θε ε ρω ω ω ση η εκ της

δου λει ει ας του ε ε χθρου ως α γα θο ο ος

και αι φι λα α α αν θρω ω ω ω προς

 O ε σθι ων αρ τους μου ε με γα λυ νεν επ

ε με πτε ε ερ νι ι ι ι σμον

C η μερον ο Ι ου δας το της φι λο πτω χει ας

κρυ πτει προ σω ω πει ει ει ον και της πλε ο νε ξι ι ι

α ας α να κα λυ πτει τη η η ην μο ο ο ορ φην

 ουκ ε τι των πε νη τω ω ω ων φρον τι ι ι ζει ει ουκ

ε ε τι το ο μυ ρο ον πι ι πρα α α σκει το ο

ο ο τη ης α α μαρ τω ω λου αλ λα το ου ου ρα

νι ι ο ον μυ υ υ ρο ον και εξ αυ του νο ο ο

σφι ι ξε ε ται τα αρ γυ υ υ υ ρι ι ι ι α

τρε ε χει προς Ι ου ου δαι αι αι ους λε ε γει τοις πα α

ρα α νο ο ο μοις τι μοι θε ε λε τε ε δου ουου ναι κα γω

υ μι ιν πα ρα α δω ω ω ω σω ω α α αυ τον

ω φι λαρ γυ ρι α α α ας προ δο ο ο του ευ ω

νον ποι ει ται τη ην πρα α α σιν προς την γνω μην των α

γο ρα ζο ο ον τω ων του πω λου με ε ε νου την

πρα γμα α τει ει ει α α αν ποι οι οι ει ει ει ει

ται ουκ ακρι βο λο γει ει ται προς τηην τι ι μη ην αλλ

ως δου ουου λον φυ γα α δα α πε ε ε εμ πο ο

ο ο λει ε θος γαρ τοι οισ κλε επτου ου σι ρι ι ι ι

πτειν τα τι ι ι ι μι ι ι ι α νυν ε βα λε

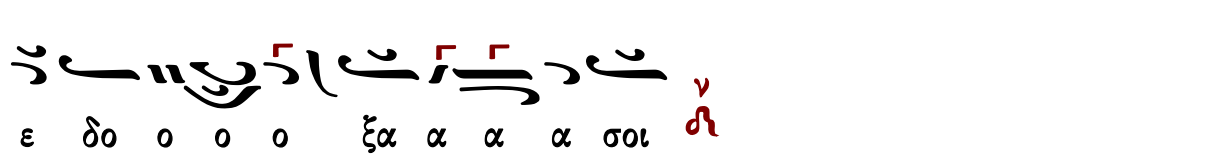
τα α α Α γι ι α τοις κυ σι ι ιν ο μα θη η της η

γαρ λυσ σα της φι λα α α αρ γυ υ ρι ι ι

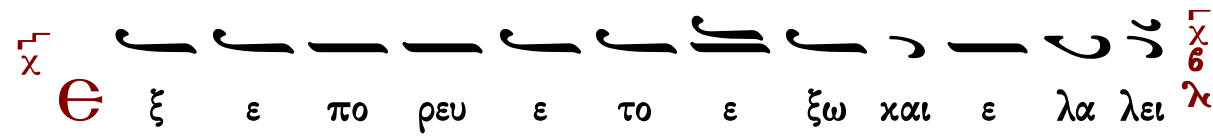
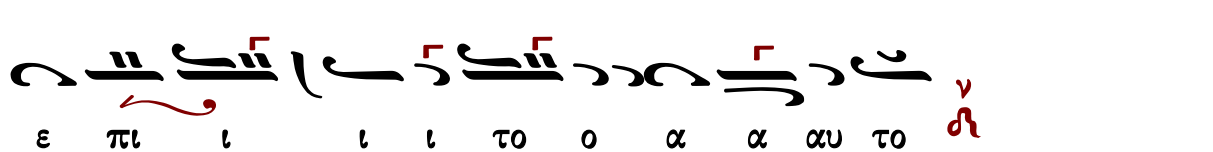
ας κα τα του ι ι δι ου ου Δε ε ε σπο ο

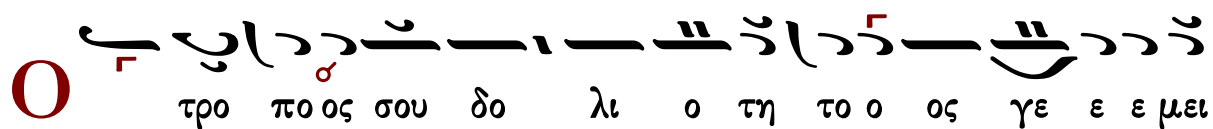
ο του μαι αι νε ε σθαι ε ποι οι η σε εν α α

αυ τον ης τη ην πει ει ει ραν φυ υ γω ω με εν

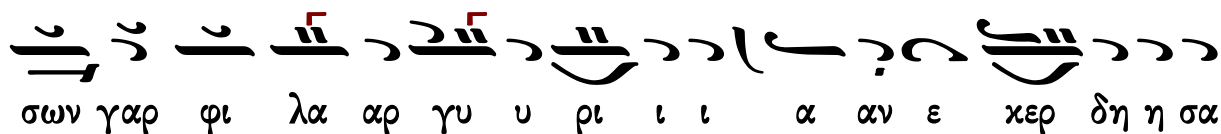

 κρα α α ζο ο ο ον τες μα α κρο θυ υ με Κυ υ υ ρι

 ε δο ο ο ο ξα α α α σοι

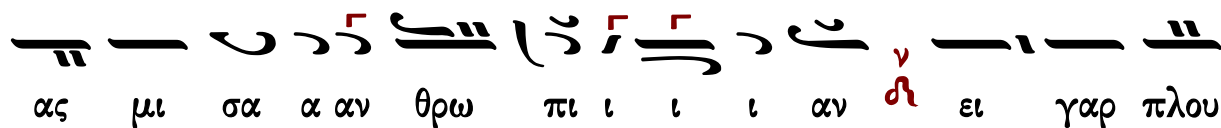
Τὸ ἐπόμενο ἐπαναλαμβάνεται στὸ Δόξα...

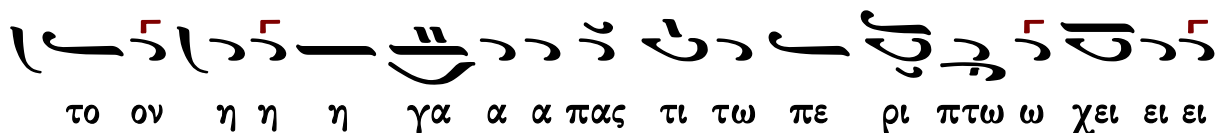

 ε ξ ε πο ρευ ε το ε ξω και ε λα λει

 ε πι ι ι ι το ο α α αυ το

 ο τρο πο ος σου δο λι ο τη το ο ος γε ε ε μει

 πα α α ρα α νο με ε ε Ι ου ουου ου ου δα νο ο

 σων γαρ φι λα αρ γυ υ ρι ι ι α αν ε κερ δη η σα

 ας μι σα α αν θρω πι ι ι ι αν ει γαρ πλου

 το ον η η η γα α α πας τι τω πε ρι πτω ω χει ει ει

 ας δι ι δα α σκον τι ι ε φοι οι οι οι τας ει δε

και αι αι αι ε φι ι ι λεις ι να τι ε ε πω λεις τον

α α α τι μη η τον προ δι δου ου ους ει εις μι αι αι αι

φο νι ι ι ι αν φρι ξον η η λι ι ε στε ε να

α α ξον η η γη η και κλο νου με νη η βο ο ο

η η η η σον α νε ξι ι κα α κε Κυ υ υ ρι ι

ε δο ο ο ο ξα α α α σοι

Λ ο γον πα ρα νο μον κα τε ε θε εν το ο ο

κα ατ ε ε μου

Μ η δει ει ει ει εις ω πι ι στοι του Δε σπο τι ι

κου δει ει πνου α α α μυ η η τος μη η δεις ο λως

ως ο Ι ι ου ουου δας δο λι ι ως προ ο σι ι τω

τη η τρα πε ε ε ε ζη ε χει νο ος γαρ τον ψω

μο ον δε ε ξα α α με ε ε ε νος με τα του αρ του

ε ε χω ω ω ω ρη η η η σε σχη μα τι ι μεν

ων μα θη η της πρα α γμα τι δε ε πα ρω ω ω ων

φο ο νε ε ευ της τοις μεν Ι ου δαι οισ συ υν α α

γααλ λο ο ο με ε ε ε νος τοις δε Α πο ο στο

ο ο λοις συν α αυ λι ζο ο ο ο με ε ε ε νος

μι σων ε ε φι ι ι λει ει φι λω ων ε ε πω

ω ω λει τον ε ξα γο ρα σα αν τα η μα α ας

τη ης κα α τα α α α α ρας τον Θε ο ον και Σω

τη ηρατω ων ψυ χω ω ω ων η η η η μων

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ι ω Πνε ευ

μα α α τι

Ο τρο ποος σου δο λι ο τη το ο ος γε ε ε μει

πα α α ρα α νο με ε ε Ι ου ουου ου ου δα νο ο

σων γαρ φι λα αρ γυ υ ρι ι ι α αν ε κερ δη η σα

ας μι σα α αν θρω πι ι ι ι αν ει γαρ πλου

το ον η η η γα α α πας τι τω πε ρι πτω ω χει ει ει

ας δι ι δα α σκον τι ι ε φοι οι οι οι τας ει δε

και αι αι αι ε φι ι ι λεις ι να τι ε ε πω λεις τον

α α α τι μη η τον προ δι δου ου ους ει εις μι αι αι αι

φο νι ι ι ι αν φρι ξον η η λι ι ε στε ε να

α α ξον η η γη η και κλο νου με νη η βο ο ο

η η η η σον α νε ξι ι κα α κε Κυ υ υ ρι ι

ε δο ο ο ο ξα α α α σοι

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα

Παναγιώτη Κηλτζανίδη
Τριώδιον 1886 σ.203*

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

ω ω νω ων α α μην

Μ υ στα γω γων σου Κυ ρι ε τους Μα α θη η τας ε ε

δι ι ι δα α α σκε ε ες λε ε ε ε ε γων ρ ω

ω φι ι λοι ο ο ρα α α α τε μη δεις υ μας

χω ρι σει ει μου ου φο ο βος ει γαρ πα σχωω α αλλ υ

πε ερ του χο ο ο ο ο ο ο σμου μη ουν σκαν δα

λι ι ζε σθε ε ε ε εν ε ε ε ε μοι ου γαρ ηλ θον

δι α κο ο νη η θη η ναι αλ λα δι α κο νη η

η σαι αι και δου ναι τη ην ψυ υ χη ην μου λυ υ υ

τρο ον υ πε ε ερ του χο ο ο ο σμου ει ουν υ υ

μεις φι λ οι οι μου ε ε στε ε ε με ε μι ι ι

μει ει ει ει ει σθε ο θε λων πρωτο ος ει ει ει ναι ε ε ε

στω ε ε σχα α α τος ^πο δε σπο ο της ως ο

ο δι ι α α α α α κο ο ο ο νος ^πμει να τε

ε ε ε ε εν ε ε μοι ι να βο τρυυν φε ε ε ρη

η η η τε ^χε ε γω γαρ ει μι της ζω ης η α αμπε

λο ο ο ο ο ο ο ος ^π

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης

Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι

Λουκάς Λουκά

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος λ̣ ϝ̣ Νῆ

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.177*

Ἡ με ρον το κα τα του Χρι στου πο νη ρον συν

η χθη συν ε ε ε δρι ι ι ον ^ν και κατ

αυ του κε να α ε βου ου ου λευ σααντο πα ρα δου ναι

Πι ι λα α α τω ⁶ εις θα να τον τον α νε ε ευ

θυ υ υ νον ^γ ση με ε ρον την των χρη μα τω ων

αγ χο ο ο νη ην ^Δ Ι ου δας ε αυ τω ω πε ε

ρι ι τι ι ι θη η η σι ^Δ και στε ρει ται κα ατ

α α αμ φω ζω η ης προ ο σκαι αι αι ρου και αι αι

θει ει ει ας ^γ ση με ρον Κα ι α φας α κων

προ φη η τε ε ευ ει συ υμ φε ε ε ε ρει ει λε γων ⁶

υ περ του λα ου ου ου ε ε να α πο ο ο λε ε

ε σθαι ^γ ηλ θε ε γαρ υ περ των α μαρ τι ω

ων η μω ων του πα θειν ^Δ ι να η μας ε λε ευ θε ε

ρω ω ω ση εκ της δου λει ας του ε χθρου ως

α γα θο ο ος και φι λα α αν θρω ω ω ω προς

Ο ε σθι ων αρ τους μου ε με γα λυ νεν επ

ε με πτε ε ερ νι ι ι ι σμον

Σ η με ρον ο Ι ου δας το της φι λο πτω χει

ας κρυ πτει προ σω ω πει ει ει ον και της πλε ο νε

ξι ι ι ας α να κα λυ υ πτει ει ει ει την μορ

φην ουκ ε τι των πε νη τω ω ω ων φρον τι ι ι

ζει ει ουκ ε ε τι το μυ ρο ον πι πρα α α

σκει το ο ο ο τη ης α μαρ τω λου αλ λα

το ου ρα νι ι ον μυ υ υ ρο ον και εξ αυ του

νο ο ο σφι ι ζε ε ται τα αρ γυ υ υ ρι ι ι

α ^ν ^δ τρε ε ε χει προς Ι ι ου ου δαι αι αι ους ⁶ ^λ λε ε ε

γει τοις πα α ρα νο ο ο μοις τι μοι θε ε λε τε ε δου ου ου

ναι κα γω υ μι ιν πα ρα δω ω ω σω ω αυ

τον ^ν ^δ ω φι λαρ γυ ρι ι ι α α α ας προ δο ο ο

του ^ν ^δ ^σ ευ ω νον ποι ει ται τη ην πρα α α σιν προς την γνω

μην των α γο ρα ζο ο ον τω ων ⁶ ^λ του πω λου με ε ε

νου την πρα α γμα α τει ει ει α αν ποι οι ει ει ει

ται ^ν ^δ ουκ α κρι βο λο γει ται προς τη ην τι ι μη ην

αλ λως δου ουου λον φυ υ γα α δα α α α πεμ πο

λει ε θος γαρ τοις κλε ε πτου ου σι ρι ι ι ι ι πτειν

τα τι ι ι μι ι ι α νυν ε βα λε τα α

α α γι ι ι α τοις κυ σι ι ιν ο μα θη η της

η γαρ λυσ σα της φι λα α α αρ γυ υ ρι

ι ι ας κα τα του ου ι δι ου ου ου

ου Δε ε ε σπο ο ο του μαι αι νε ε σθαι ε ποι οι

η σε εν αυ τον ης τη ην πει ει ει ραν φυ υ

γω ω με εν κρα α α ζο ο ον τεσ μα α κρο θυ υ με

Κυ υ υ ρι ε δο ο ο ξα α α α σοι

Τὸ ἐπόμενο ἐπαναλαμβάνεται στὸ Δόξα...

Ε ξ ε πο ρευ ε το ε ξω και ε λα λει

ε πι ι ι ι το ο α α αυ το

Ο τρο πο ος σου δο λι ο τη το ο ος γε ε ε ε

μει πα α α α ρα α νο με ε Ι ι ι ου ου

ου δα νο σω ωων γαρ φι λαρ γυ ρι ι ι α

αν ε κε ερ δη η σα ας μι σα αν θρω ω ω πι ι

ι αν ει γαρ πλουτον η η η γα α α α πας τι

τω πε ρι πτω ω χει ει ει ας δι ι δα α σκον

τι ι ε ε ε φοι οι οι τας ει δε ε ε

και αι αι αι ε φι ι ι λεις ι να τι ι ι ε ε πω

ω ω ω λεις το ον α α α τι μη η η τον προ δι δου ου

ουους ει εις μι αι αι φο ο ο νι ι ι ι αν

φρι ξον η η λι ι ε στε ε να α α ξον η η γη

και κλο νου με ε νη η βο ο ο η η η η σον α

νε ξι ι κα α κε Κυ υ υ ρι ε δο ο ο ο ξα α α α

σοι

λο γον πα ρα νο μον κα τε ε θε εν το ο ο

κα ατ ε ε μου

Μ η δει ει ει ει εις ω πι στοι του Δε σπο τι κου

δει ει ει πνου α α α μυ η η η τος μη δεις ο ο ο

λως ως ο Ι ι ου ουου δας δο λι ι ως προ ο σι ι

τω τη η τρα α α πε ε ε ζη ε χει νος

γάρ τον ψω μο ον δε ε ξα α α με ε ε ε νος με

τα του αρ του ε χω ω ω ρη η η η σε σχη μα

τι μεν ω ων μα θη της πρα α γμα τι δε ε πα ρω

ω ων φο νε ε ευ της τοις μεν Ι ου δαι οις

συ υν α α γααλ λο ο ο με ε ε ε νος τοις δε

Α πο ο στο ο ο λοις συν αυ λι ζο ο ο με ε ε ε

νος μι σων ε ε φι ι ι λει φι λω ων ε ε πω

ω ω λει τον ε ξα γο ρα σα αν τα η μα ας τη ης

κα α τα α α α ρας τον Θε ο ον και Σω τη η ρα των

ψυ χω ω ων η η η η μων

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ι ω Πνε ευ

μα α α τι

Ο τρο πο ος σου δο λι ο τη το ο ος γε ε ε ε

μει πα α α α ρα α νο με ε Ι ι ι ου ου

ου δα νο σω ωων γαρ φι λαρ γυ ρι ι ι α

αν ε κε ερ δη η σα ας μι σα αν θρω ω ω πι ι

ι αν ει γαρ πλου τον η η η γα α α α πας τι

τω πε ρι πτω ω χει ει ει ας δι ι δα α σκον

τι ι ε ε ε φοι οι οι τας ει δε ε ε

και αι αι αι ε φι ι ι λεις ι να τι ι ι ε ε πω

ω ω ω λεις το ον α α α τι μη η η τον προ δι δου ου

ουους ει εις μι αι αι φο ο ο νι ι ι ι αν

φρι ξον η η λι ι ε στε ε να α α ξον η η γη

και κλο νου με ε νη η βο ο ο η η η η σον α

νε ξι ι κα α κε Κυ υ υ ρι ε δο ο ο ο ξα α α α

σοι

Ἦχος λ π ᾠ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.183*

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

ω ω νωων α α μην ^{π ρ}

Μ υ στα γω γων σου Κυ ρι ε τους Μα θη η τας ε ε

δι ι ι δα α α σκε ε ες λε ε ε ε γων ^{π ρ} ω ω

φι ι ι λοι οι ο ο ρα α α α τε ^{χ ρ} μη δεις υ

μας χω ρι σει ει μου ου φο ο βος ει γαρ πα σχωω α αλλ

υ πε ε ερ του κο ο ο σμου ^{π ρ} μη ουν σκαν δα λι

ι ι ξε ε σθε ε ε ε εν ε ε ε ε μοι ^{χ ρ} ου γαρ

ηλ θον δι α κο νη η θη η ναι αλ λα δι α κο

νη η η σαι αι ^{δ ρ} και θει ναι την ψυ υ χη ην μου λυ υ

υ υ υ τρο ον υ πε ε ερ του κο ο ο σμου ^{π ρ} ει

ουν υ υ μεις φι ι λοι οι μου ου ε ε στε ε ε

με ε μι ι ι μεις ει ει σθε ο θε λων πρω

το ος ει ει ει ναι ε ε ε στω ε σχα α α τος ο

δε σπο ο της ως ο δι ι α α α α α κο ο ο ο

νος μεις να τε ε ε ε ε εν ε μοι ι να βο ο

τρυ υν φε ε ε ρη η η η τε ε γω γαρ ει

μι της ζω ης η α αμπε λο ο ο ο ο ο ος